

Úradný vestník

Európskej únie

L 94

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 55

30. marca 2012

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 258/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa vykonáva článok 10 Protokolu Organizácie Spojených národov proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom doplňujúceho Dohovor Organizácie spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu (protokol OSN o strelných zbraniach) a ktorým sa ustanovujú vývozné povolenia a opatrenia týkajúce sa dovozu a tranzitu strelných zbraní, ich súčastí a častí a streliva 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 259/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 648/2004, pokiaľ ide o používanie fosfátov a iných zlúčenín fosforu v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu ⁽¹⁾ 16
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 261/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o zmluvné vzťahy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov 38

Korigendá

- ★ Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2011) 49

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 258/2012

zo 14. marca 2012,

ktorým sa vykonáva článok 10 Protokolu Organizácie Spojených národov proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom dopĺňujúceho Dohovor Organizácie spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu (protokol OSN o strelných zbraniach) a ktorým sa ustanovujú vývozné povolenia a opatrenia týkajúce sa dovozu a tranzitu strelných zbraní, ich súčastí a častí a streliva

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) V súlade s rozhodnutím Rady 2001/748/ES zo 16. októbra 2001 týkajúcim sa podpísania, v mene Európskeho spoločenstva, protokolu Organizácie Spojených národov o nezákonnej výrobe a obchodovaní so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom k Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu ⁽²⁾ Komisia podpísala uvedený protokol (ďalej len „protokol OSN o strelných zbraniach“) v mene Spoločenstva 16. januára 2002.
- (2) Protokol OSN o strelných zbraniach, ktorého účelom je podporiť, zjednodušiť a posilniť spoluprácu medzi zmluvnými stranami s cieľom predísť nedovolennej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a časťami a strelivom, bojovať proti nim a odstrániť ich, nadobudol platnosť 3. júla 2005.

- (3) S cieľom uľahčiť sledovanie pohybu strelných zbraní a účinne bojovať proti nedovolenému obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčasťami a hlavnými časťami a strelivom je potrebné zlepšiť výmenu informácií medzi členskými štátmi, najmä prostredníctvom lepšieho využívania existujúcich komunikačných kanálov.

- (4) Osobné údaje sa musia spracúvať v súlade s pravidlami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽³⁾ a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽⁴⁾.

- (5) Komisia vo svojom oznámení z 18. júla 2005 o opatreniach na zaistenie väčšej bezpečnosti pri výbušninách, rozbuškách, zariadeniach používaných na výrobu bômb a strelných zbraniach ⁽⁵⁾ oznámila svoj zámer vykonávať článok 10 protokolu OSN o strelných zbraniach ako súčasť opatrení, ktoré sa musia prijať, aby Únia mohla uzatvoriť protokol.

- (6) Protokol OSN o strelných zbraniach vyžaduje, aby strany zaviedli alebo zlepšili administratívne postupy alebo systémy na vykonávanie účinnej kontroly výroby, označovania, dovozu a vývozu strelných zbraní.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ KOM(2005) 329. Oznámenie tiež informovalo o technických úpravách smernice 91/477/EHS s cieľom zahrnúť príslušné ustanovenia vyžadované na základe protokolu OSN v súvislosti s prevodmi zbraní v rámci Spoločenstva, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, ktorá bola napokon zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/51/ES (Ú. v. EÚ L 179, 8.7.2008, s. 5).

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 13. októbra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. marca 2012.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 280, 24.10.2001, s. 5.

- (7) Súlad s protokolom OSN o strelných zbraniach vyžaduje aj to, aby sa nedovolená výroba alebo nedovolené obchodovanie so strelnými zbraňami, ich súčasťami a hlavnými časťami a strelivom kvalifikovalo ako trestný čin a aby sa prijali opatrenia umožňujúce zhabanie položiek, ktoré boli takto vyrobené alebo s ktorými sa obchoduje takýmto spôsobom.
- (8) Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na strelné zbrane, ich súčasťi a hlavné časti alebo strelivo, ktoré sú osobitne určené na vojenské účely. Opatrenia na splnenie požiadaviek článku 10 protokolu OSN o strelných zbraniach by sa mali upraviť tak, aby sa pre strelné zbrane na civilné účely zabezpečili zjednodušené postupy. Následne by sa malo zabezpečiť určité zjednodušenie, pokiaľ ide o povolenie na viacnásobné zásielky, opatrenia týkajúce sa tranzitu a dočasného vývozu na legítimne účely.
- (9) Toto nariadenie nemá vplyv na uplatňovanie článku 346 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý sa týka základných záujmov bezpečnosti členských štátov, a nemá vplyv ani na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/43/ES zo 6. mája 2009 o zjednodušení podmienok pre transfery výrobkov obranného priemyslu v rámci Spoločenstva⁽¹⁾, ani na smernicu Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní⁽²⁾. Okrem toho protokol OSN o strelných zbraniach a následne ani toto nariadenie sa nevzťahujú na transakcie medzi štátmi, ani na prepravu v rámci štátu v prípadoch, keď by uplatňovanie protokolu ovplyvnilo právo zmluvnej strany prijať opatrenie v záujme národnej bezpečnosti v súlade s chartou Organizácie Spojených národov.
- (10) Smernica 91/477/EHS sa zaoberá prepravou strelných zbraní na civilné účely v rámci územia Únie, zatiaľ čo toto nariadenie sa zameriava na opatrenia týkajúce sa vývozu z colného územia Únie do tretích krajín alebo cez tretie krajiny.
- (11) Strelné zbrane, ich súčasťi a hlavné časti a strelivo, ak sa dovážajú z tretích krajín, podliehajú právu Únie, a najmä požiadavkám smernice 91/477/EHS.
- (12) Mal by sa zabezpečiť súlad s ustanoveniami o vedení evidencie platnými na základe práva Únie.
- (13) S cieľom zabezpečiť riadne uplatňovanie tohto nariadenia, členské štáty by mali prijať opatrenia poskytujúce príslušným orgánom primerané právomoci.
- (14) S cieľom viesť zoznam strelných zbraní, ich súčasťi a hlavných častí a streliva, v prípade ktorých sa vyžaduje povolenie na základe tohto nariadenia, by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o prispôbenie prílohy I k tomuto nariadeniu prílohy I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku⁽³⁾ a prílohy I k smernici 91/477/EHS. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokladov Európskemu parlamentu a Rade.
- (15) Únia prijala súbor colných pravidiel obsiahnutých v nariadení Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva⁽⁴⁾, a v jeho vykonávacích ustanoveniach uvedených v nariadení Komisie (EHS) č. 2454/93⁽⁵⁾. Zohľadniť by sa malo aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex)⁽⁶⁾, ktorého ustanovenia sa uplatňujú v rôznych fázach podľa jeho článku 188. Žiadne ustanovenie v tomto nariadení neobmedzuje žiadne právomoci v rámci a podľa Colného kódexu Spoločenstva a jeho vykonávacích ustanovení.
- (16) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá o sankciách za porušenie tohto nariadenia a zabezpečiť, aby sa vykonávali. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (17) Toto nariadenie nemá vplyv na režim Únie na kontrolu vývozu, prepravy, sprostredkovania a tranzitu položiek s dvojakým použitím ustanovený nariadením Rady (ES) č. 428/2009⁽⁷⁾.
- (18) Toto nariadenie je v súlade s inými príslušnými ustanoveniami o strelných zbraniach, ich súčasťiach, hlavných častiach a strelive na vojenské účely, stratégiách bezpečnosti, nedovolenom obchodovaní s ručnými zbraňami a ľahkými zbraňami a vývoze vojenskej technológie vrátane spoločnej pozície Rady 2008/944/SZBP z 8. decembra 2008, ktorou sa vymedzujú spoločné pravidlá upravujúce kontrolu vývozu vojenskej technológie a materiálu⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 256, 13.9.1991, s. 51.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 335, 13.12.2008, s. 99.

- (19) Komisia a členské štáty by sa mali vzájomne informovať o opatreniach prijatých podľa tohto nariadenia a ďalších dôležitých informáciách, ktoré majú k dispozícii v súvislosti s týmto nariadením.
- (20) Toto nariadenie nebráni členským štátom v uplatňovaní ich ústavných pravidiel týkajúcich sa prístupu verejnosti k úradným dokladom vzhľadom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokladom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie ⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Toto nariadenie stanovuje pravidlá, ktorými sa riadi povolenie na vývoz a opatrenia týkajúce sa dovozu a tranzitu strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva na účely vykonávania článku 10 Protokolu Organizácie Spojených národov proti nedovolenej výrobe a obchodovaniu so strelnými zbraňami, ich súčastami a časťami a strelivom, doplnujúceho Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu (ďalej len „protokol OSN o strelných zbraniach“).

Článok 2

Na účely tohto nariadenia:

1. „strelná zbraň“ je akákoľvek prenosná zbraň s hlavňou, ktorá vystreľuje, je konštruovaná alebo môže byť upravená tak, aby vystreľovala náboj, strelu alebo projektil pôsobením okamžitého uvoľnenia nahromadenej energie, ako sa uvádza v prílohe I.

Objekt sa považuje za schopný úpravy na uvedenie náboja, strely alebo projektilu do pohybu okamžitým uvoľnením nahromadenej energie, ak:

- má vzhľad strelnej zbrane a
- v dôsledku svojej konštrukcie alebo materiálu, z ktorého je vyrobený, môže byť takto upravený;

2. „súčasti“ sú akékoľvek prvky alebo náhradné súčasti uvedené v prílohe I, osobitne určené pre strelnú zbraň a podstatné pre jej funkciu vrátane hlavne, rámu alebo zásobníka, uzáverov alebo valca, záveru alebo puzdra záveru a akéhokoľvek zariadenia určeného alebo upraveného na tlmenie zvuku vyvolaného výstrelom zo strelnej zbrane;

3. „hlavné časti“ sú záverový mechanizmus, komora a hlaveň strelnej zbrane, ktoré sú ako oddelené predmety zahrnuté

do kategórie tých strelných zbraní, ktorých sú alebo majú byť súčasťou;

4. „strelivo“ je kompletný náboj alebo jeho komponenty vrátane nábojníc, zápaličiek, výmetných náplní, striel a projektilov, ktoré sa používajú v strelnej zbrani, ako sa uvádza v prílohe I, za podmienky, že tieto komponenty samy podliehajú povoleniu v príslušnom členskom štáte;
5. „znehodnotená strelná zbraň“ je predmet zodpovedajúci z iného hľadiska definícii strelnej zbrane, ktorý bol trvalo znehodnotený deaktiváciou, ktorá zabezpečuje, aby všetky podstatné súčasti strelnej zbrane boli trvalo nefunkčné a nedali sa odstrániť, nahradiť ani upraviť tak, aby sa strelná zbraň mohla znovu akýmkoľvek spôsobom aktivovať.

Členské štáty prijímú kroky zamerané na to, aby tieto opatrenia na deaktiváciu overil príslušný orgán. V rámci tohto overovania členské štáty zabezpečia vydanie osvedčenia alebo záznamu potvrdzujúceho znehodnotenie strelnej zbrane alebo umiestnenie zreteľne viditeľného zodpovedajúceho označenia na strelnú zbraň;

6. „vývoz“ je:

a) režim vývoz v zmysle článku 161 nariadenia (EHS) č. 2913/92;

b) spätný vývoz v zmysle článku 182 nariadenia (EHS) č. 2913/92, ktorý však nezahŕňa tovar prepravovaný v režime vonkajšieho tranzitu, ako sa uvádza v článku 91 uvedeného nariadenia, kde nie sú splnené formality spätného vývozu v zmysle jeho článku 182 ods. 2;

7. „osoba“ je fyzická osoba, právnická osoba, a pokiaľ to platné právne predpisy ustanovujú, združenie osôb uznané za spôsobilé vykonávať právne úkony, ale ktoré nemá postavenie právnickej osoby;

8. „vývozca“ je osoba usadená v Únii, ktorá robí alebo v mene ktorej sa robí vývozné vyhlásenie, t. j. osoba, ktorá je v čase prijatia vyhlásenia zmluvnou stranou zmluvy s adresátom v tretej krajine a má právomoc rozhodnúť o odoslaní položky mimo colného územia Únie. V prípade, že zmluva o vývoze nebola uzatvorená, alebo ak táto osoba nekoná vo svojom mene, potom vývozcom je osoba, ktorá má právomoc rozhodnúť o odoslaní položky mimo colného územia Únie.

Ak právo disponovať strelnými zbraňami, ich súčastami a hlavnými časťami alebo strelivom získa osoba usadená mimo Únie podľa zmluvy, ktorá tvorí základ vývozu, vývozca sa považuje za zmluvnú stranu usadenú v Únii;

9. „colné územie Únie“ je územie v zmysle článku 3 nariadenia (EHS) č. 2913/92;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

10. „vývozné colné vyhlásenie“ je úkon, ktorým určitá osoba prejavuje v predpísanej forme a predpísaným spôsobom svoj zámer prepustiť strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti a strelivo do režimu vývozu;
11. „dočasný vývoz“ je pohyb strelných zbraní, ktoré opúšťajú colné územie Únie a ktoré sú určené na spätný dovoz v lehote nepresahujúcej 24 mesiacov;
12. „tranzit“ je vykonanie prepravy tovaru, ktorý opúšťa colné územie Únie a prechádza cez územie tretej krajiny alebo viacerých tretích krajín s konečným miestom určenia v inej tretej krajine;
13. „prekládka“ je tranzit, ktorý zahŕňa fyzickú vykládku tovaru z dopravných prostriedkov použitých na dovoz, po ktorom nasleduje opätovná nakládka na účely spätného vývozu, obvykle na iný dopravný prostriedok;
14. „vývozné povolenie“ je:
- jednorazové povolenie alebo licencia udelená/udelená jednému konkrétnemu vývozci na jednotlivú zásielku jednej alebo viacerých strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva jednému určenému konečnému príjemcovi alebo adresátovi v tretej krajine, alebo
 - povolenie alebo licencia na viacnásobný vývoz udelená/udelená jednému konkrétnemu vývozci na viacnásobné zásielky jednej alebo viacerých strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva jednému určenému konečnému príjemcovi alebo adresátovi v tretej krajine, alebo
 - globálne povolenie alebo licencia udelená/udelená jednému konkrétnemu vývozci na viacnásobné zásielky jednej alebo viacerých strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva niekoľkým určeným konečným príjemcom alebo adresátom v jednej alebo vo viacerých tretích krajinách;
15. „nedovolené obchodovanie“ je dovoz, vývoz, predaj, dodávka, pohyb alebo prevoz strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí alebo streliva z územia jedného členského štátu alebo cez jeho územie na územie tretej krajiny, ak platí niektorá z týchto podmienok:
- príslušný členský štát to nepovoľuje v súlade s podmienkami tohto nariadenia;
 - strelné zbrane nie sú označené v súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 smernice 91/477/EHS;
 - dovezené strelné zbrane nie sú označené v čase dovozu aspoň jednoduchým označením, ktoré umožňuje identifikáciu prvej krajiny dovozu v rámci Európskej únie,
- alebo v prípade, že strelné zbrane nemajú takéto označenie, jedinečným označením, ktorým sa identifikujú dovezené strelné zbrane;
16. „sledovanie“ je systematické sledovanie strelných zbraní, a ak je to možné, aj ich súčastí a hlavných častí a streliva od výrobcu ku kupujúcemu s cieľom pomôcť príslušným orgánom členských štátov pri odhaľovaní, vyšetrovaní a analýze nedovolenej výroby a obchodovania.

Článok 3

1. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:

- transakcie medzi štátmi alebo prepravu v rámci štátu;
- strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti a strelivo, ak sú osobitne určené na vojenské účely a v žiadnom prípade na samočinné strelné zbrane;
- strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti a strelivo, ak sú určené pre ozbrojené sily, políciu alebo orgány verejnej správy členských štátov;
- zberateľov a orgány zaoberajúce sa kultúrnymi a historickými aspektmi strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva, ktorých na účely tohto nariadenia za také uznal členský štát, na území ktorého sú usadené, za predpokladu, že sú zabezpečené opatrenia týkajúce sa sledovania;
- znehodnotené strelné zbrane;
- starožitné strelné zbrane a ich repliky, ktoré sú vymedzené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, za predpokladu, že starožitné strelné zbrane nezahŕňajú strelné zbrane vyrobené po roku 1899.

2. Týmto nariadením nie je dotknuté nariadenie (EHS) č. 2913/92 (Colný kódex Spoločenstva), nariadenie (EHS) č. 2454/93 (vykonávacie ustanovenia Colného kódexu Spoločenstva), nariadenie (ES) č. 450/2008 (modernizovaný Colný kódex) a režim na kontrolu vývozov, prepravy, sprostredkovania a tranzitu položiek s dvojakým použitím, ustanovený nariadením (ES) č. 428/2009 (nariadenie o dvojakom použití).

KAPITOLA II

VÝVOZNÉ POVOLENIE, POSTUPY A KONTROLY A OPATRENIA TÝKAJÚCE SA DOVOZU A TRANZITU

Článok 4

1. Vývozné povolenie vydané v súlade s formulárom uvedeným v prílohe II sa vyžaduje v prípade vývozu strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva uvedených v prílohe I. Takéto povolenie udeľujú príslušné orgány členského štátu, v ktorom je vývozca usadený a vydáva sa v písomnej alebo elektronickej podobe.

2. Ak si vývoz strelných zbraní, ich súčastí, hlavných častí a streliva vyžaduje vývozné povolenie podľa tohto nariadenia a tento vývoz zároveň podlieha požiadavkám na povolenie v súlade so spoločnou pozíciou Rady 2008/944/SZBP, členské štáty môžu použiť jednotný postup na splnenie povinností, ktoré im ukladá toto nariadenie a uvedená spoločná pozícia.

3. Ak sú strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti a strelivo umiestnené v inom členskom štáte alebo vo viacerých iných členských štátoch, ako je členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o vývozné povolenie, táto skutočnosť sa uvedie v tejto žiadosti. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom bola žiadosť o vývozné povolenie podaná, bezodkladne konzultujú s príslušnými orgánmi daného členského štátu alebo daných členských štátov a poskytnú príslušné informácie. Konzultovaný členský štát alebo štáty oznámia do 10 pracovných dní akékoľvek námietky, ktoré by mohli mať voči udeleniu takéhoto povolenia, čo bude záväzné pre členský štát, v ktorom bola žiadosť podaná.

Článok 5

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 6 prijať delegované akty týkajúce sa zmeny a doplnenia prílohy I na základe zmien a doplnení prílohy I k nariadeniu (EHS) č. 2658/87 a na základe zmien a doplnení prílohy I k smernici 91/477/EHS.

Článok 6

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 5 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 5 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 7

1. Pred vydaním vývozného povolenia na vývoz strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva príslušný členský štát overí, či:

a) dovážajúca tretia krajina povolila príslušný dovoz a

b) tretie krajiny tranzitu, ak existujú, písomne oznámili – a to najneskôr pred odoslaním –, že nemajú námietku proti tranzitu. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na:

— zásielky po mori alebo vzdušnou prepravou a cez prístavy či letiská tretích krajín za predpokladu, že nedochádza k prekládke alebo zmene prostriedku prepravy;

— v prípade dočasného vývozu na overiteľné zákonné účely, medzi ktoré patrí poľovníctvo, športová strelba, oceňovanie, nepredajné výstavy a opravy.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že ak sa do 20 pracovných dní odo dňa písomnej žiadosti vývozcu o vyjadrenie námietky proti tranzitu nepredložia žiadne námietky proti tranzitu, má sa za to, že oslovená tretia krajina tranzitu nemá námietky proti tranzitu.

3. Vývozca poskytne príslušnému orgánu členského štátu, ktorý je zodpovedný za vydanie vývozného povolenia potrebné doklady preukazujúce, že dovážajúca tretia krajina povolila dovoz a že tretia krajina tranzitu nemá námietky proti tranzitu.

4. Členské štáty spracujú žiadosti o vývozné povolenia v lehote stanovenej podľa vnútroštátneho práva alebo praxe, ktorá nepresahuje 60 pracovných dní odo dňa, keď boli príslušným orgánom poskytnuté všetky požadované informácie. Za výnimočných okolností a z náležite zdôvodnených príčin sa táto lehota môže predĺžiť na 90 pracovných dní.

5. Doba platnosti vývozného povolenia neprekročí dobu platnosti dovozného povolenia. Ak sa v dovoznom povolení neuvádza doba platnosti, doba platnosti vývozného povolenia je najmenej deväť mesiacov okrem výnimočných okolností a náležite zdôvodnených príčin.

6. Členské štáty môžu rozhodnúť o použití elektronických dokladov na účely spracúvania žiadostí o vývozné povolenie.

Článok 8

1. Vývozné povolenie a dovozná licencia alebo dovozné povolenie vydané dovážajúcou treťou krajinou a sprievodné doklady spolu obsahujú na účely sledovania tieto informácie:

a) dátumy vydania a dobu platnosti;

- b) miesto vydania; orgánom pri odovzdaní príslušných položiek leteckej spoločnosti na prepravu mimo colného územia Únie.
- c) krajinu vývozu;
- d) krajinu dovozu; Poľovníci a športovní strelci sa môžu pri opustení colného územia Únie cez členský štát svojho bydliska rozhodnúť predložiť namiesto európskeho zbrojného pasu iný doklad, ktorý príslušné orgány tohto členského štátu považujú za platný na tento účel.
- e) tretiu krajinu alebo krajiny tranzitu, ak existujú;
- f) adresáta;
- g) konečného príjemcu, ak je známy v čase odoslania;
- h) údaje umožňujúce identifikáciu strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva a ich množstvo vrátane označenia vzťahujúceho sa na strelné zbrane, a to najneskôr pred odoslaním.

2. Informácie uvedené v odseku 1, ak sú obsiahnuté v dovozných licenciách alebo dovozných povoleniach, poskytuje vývozca tretím krajinám tranzitu vopred, najneskôr pred odoslaním.

Článok 9

1. Zjednodušené postupy na dočasný vývoz alebo spätný vývoz strelných zbraní, ich súčastí, hlavných častí a streliva sa uplatňujú takto:

- a) Vývozné povolenie sa nevyžaduje na:
- i) dočasný vývoz poľovníkmi alebo športovými strelcami ako súčasť ich sprevádzaného osobného majetku počas cesty do tretej krajiny za predpokladu, že príslušným orgánom túto cestu zdôvodnia, najmä predložením pozvánky alebo iného dôkazu o poľovníckej činnosti alebo športovej streleckej činnosti v tretej krajine určenia:
- jednej alebo viacerých strelných zbraní,
 - ich hlavných častí, ak sú označené, ako aj ich súčastí,
 - s nimi súvisiaceho streliva s obmedzením na najviac 800 nábojov pre poľovníkov a najviac 1 200 nábojov pre športových strelcov;
- ii) spätný vývoz poľovníkmi alebo športovými strelcami ako súčasť ich sprevádzaného osobného majetku po dočasnom použití na poľovníctvo alebo športovú strelbu za predpokladu, že strelné zbrane zostanú vlastníctvom osoby usadenej mimo colného územia Únie a strelné zbrane sa späť vyvezú tejto osobe.
- b) Poľovníci a športovní strelci pri opustení colného územia Únie cez iný členský štát, ako je členský štát ich bydliska príslušným orgánom predložia európsky zbrojný pas ustanovený v článkoch 1 a 12 smernice 91/477/EHS. V prípade cesty lietadlom sa európsky zbrojný pas predloží príslušným

2. Členské štáty v súlade so svojimi platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi stanovujú zjednodušené postupy na:

- a) spätný vývoz strelných zbraní po dočasnom použití na oceňovanie alebo nepredajnú výstavu, alebo aktívny zušľachtovací styk na opravu pod podmienkou, že strelné zbrane zostanú vo vlastníctve osoby usadenej mimo colného územia Únie a strelné zbrane sa späť vyvezú tejto osobe;
- b) spätný vývoz strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva v prípade, že sú dočasne uskladnené od okamihu, keď vstúpia na colné územie Únie, až po jeho opustenie;
- c) dočasný vývoz strelných zbraní na účel ocenenia a opravy a nepredajnej výstavu pod podmienkou, že vývozca zdôvodní zákonné vlastníctvo týchto strelných zbraní a vyváži ich v colnom režime pasívny zušľachtovací styk alebo colnom režime dočasný vývoz.

Článok 10

1. Pri rozhodovaní o tom, či udeliť vývozné povolenie podľa tohto nariadenia, členské štáty zvažujú všetky podstatné skutočnosti, v prípade potreby vrátane:

- a) ich záväzkov a povinností ako strán príslušných medzinárodných dojednaní o kontrole vývozu alebo príslušných medzinárodných zmlúv;
- b) aspektov vnútroštátnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky vrátane tých, na ktoré sa vzťahuje spoločná pozícia 2008/944/SBZP;
- c) aspektov zamýšľaného konečného použitia, adresáta, určenia konečného príjemcu a rizika zneužitia.

2. Okrem príslušných aspektov uvedených v odseku 1 členské štáty pri posudzovaní žiadosti o vývozné povolenie zohľadnia, či vývozca používa primerané a vhodné spôsoby a postupy na zabezpečenie súladu s ustanoveniami a cieľmi tohto nariadenia a s podmienkami povolenia.

Pri rozhodovaní o tom, či udeliť vývozné povolenie podľa tohto nariadenia, členské štáty dodržiavajú svoje záväzky týkajúce sa sankcií ukladaných na základe rozhodnutí prijatých Radou alebo na základe rozhodnutia Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE), alebo záväznej rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov, najmä čo sa týka zbrojných embárg.

Článok 11

1. Členské štáty:

- a) odmietnu udeliť vývozné povolenie, ak žiadateľ má záznam v registri trestov týkajúci sa konania, ktoré je trestným činom uvedeným v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁽¹⁾, alebo akékoľvek iného konania za predpokladu, že je trestným činom, ktorého spáchanie sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou najmenej štyri roky alebo závažnejším trestom;
- b) zrušia, pozastavia, zmenia alebo odvolajú vývozné povolenie, ak podmienky na jeho udelenie nie sú splnené alebo už nie sú splnené.

Týmto odsekom nie sú dotknuté prísnejšie pravidlá vnútroštátnych právnych predpisov.

2. V prípade, že členské štáty zamietnu, zrušia, pozastavia, zmenia alebo odvolajú vývozné povolenie, informujú o tom príslušné orgány ostatných členských štátov a vymieňajú si s nimi príslušné informácie. Ak príslušné orgány členského štátu pozastavili platnosť vývozného povolenia, ich konečné posúdenie sa oznámi ostatným členským štátom na konci doby pozastavenia platnosti.

3. Predtým, ako príslušné orgány členského štátu udelia vývozné povolenie na základe tohto nariadenia, zohľadnia všetky zamietavé rozhodnutia podľa tohto nariadenia, o ktorých boli informované, s cieľom uistiť sa, či bolo povolenie zamietnuté príslušnými orgánmi iného členského štátu alebo členských štátov v prípade v podstate rovnakej transakcie (týkajúce sa tovaru v podstate s rovnakými parametrami alebo technickými vlastnosťami pre rovnakého dovozcu alebo adresáta).

Najprv sa môžu poradiť s príslušnými orgánmi členského štátu alebo členských štátov, ktoré vydali rozhodnutia o zamietnutí, zrušení, pozastavení, zmene alebo odvolaní podľa odsekov 1 a 2. Ak sa po takejto konzultácii príslušné orgány členského

štátu rozhodnú udeliť povolenie, oznámia to príslušným orgánom ostatných členských štátov, pričom poskytnú všetky dôležité informácie na vysvetlenie svojho rozhodnutia.

4. Všetky informácie zdieľané v súlade s ustanoveniami tohto článku musia byť v súlade s ustanoveniami článku 19 ods. 2, pokiaľ ide o zachovanie ich dôvernosti.

Článok 12

Členské štáty v súlade so svojimi platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou uchovávajú najmenej 20 rokov všetky informácie týkajúce sa strelných zbraní, a ak je to vhodné a možné, ich súčastí a hlavných častí a streliva, ktoré sú potrebné na sledovanie a identifikáciu týchto strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva a na zabránenie nedovolenému obchodovaniu s týmito výrobkami a na odhaľovanie takýchto prípadov. Takéto informácie zahŕňajú miesto a dátumy vydania a dobu platnosti vývozného povolenia; krajinu vývozu; krajinu dovozu; ak je to možné tretiu krajinu tranzitu; adresáta; konečného príjemcu, ak je známy v čase vývozu; opis a množstvo položiek vrátane použitého spôsobu ich označenia.

Tento článok sa nevzťahuje na vývozy ustanovené v článku 9.

Článok 13

1. Členské štáty v prípade podozrenia požiadajú dovážajúcu tretiu krajinu, aby potvrdila prijatie odoslanej zásielky strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí alebo streliva.

2. Na základe žiadosti vyvážajúcej tretej krajiny, ktorá je v čase vývozu stranou protokolu OSN o strelných zbraniach, členské štáty potvrdia prijatie odoslanej zásielky strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí alebo streliva v rámci colného územia Únie, ktoré je spravidla zabezpečené predložením príslušných colných dovozných dokladov.

3. Členské štáty dodržiavajú odseky 1 a 2 v súlade s ich platným vnútroštátnym právom alebo praxou. Najmä v prípade vývozu sa môže príslušný orgán členského štátu rozhodnúť, či sa obráti na vývozcu alebo priamo na dovážajúcu tretiu krajinu.

Článok 14

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby ich postupy udeľovania povolenia boli bezpečné a aby sa pravosť dokladov mohla overiť alebo potvrdiť.

Overenie a potvrdenie platnosti sa v prípade potreby môžu zabezpečiť aj diplomatickou cestou.

Článok 15

S cieľom zabezpečiť riadne uplatňovanie tohto nariadenia prijímú členské štáty potrebné a primerané opatrenia umožňujúce ich príslušným orgánom:

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

- a) získať informácie o akejkoľvek objednávke alebo transakcii zahŕňajúcej strelné zbrane, ich súčasti, hlavné časti a strelivo a
- b) zistiť, či sa riadne uplatňujú opatrenia týkajúce sa kontroly vývozu, medzi ktoré môže patriť najmä právo vstupu do priestorov osôb so záujmom o vývoznú transakciu.

Článok 16

Členské štáty stanovujú pravidlá ukladania sankcií uplatňovaných v prípadoch porušenia tohto nariadenia a prijímajú všetky potrebné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, že sú vykonávané. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA III

COLNÉ FORMALITY

Článok 17

1. Pri plnení colných formalít potrebných na vývoz strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí alebo streliva na colnom úrade vývozu vývozca predloží dôkaz, že získal potrebné vývozné povolenie.

2. Od vývozcu možno vyžadovať, aby predložil preklad akýchkoľvek dokladov predložených ako dôkaz do úradného jazyka členského štátu, v ktorom sa podáva vývozné colné vyhlásenie.

3. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek právomoci udelené členským štátom podľa nariadenia (EHS) č. 2913/92, členské štáty počas obdobia nepresahujúceho 10 dní pozastavia proces vývozu z ich územia, alebo ak je to potrebné, inak zabránia, aby strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti alebo strelivo, ktorých sa týka platné vývozné povolenie, opustili colné územie Únie cez ich územie, pokiaľ majú dôvodné podozrenie, že:

- a) pri udeľovaní povolenia neboli zohľadnené príslušné informácie alebo
- b) od udelenia povolenia sa značne zmenili okolnosti.

Za výnimočných okolností a z náležite zdôvodnených príčin sa uvedená lehota môže predĺžiť na 30 dní.

4. V lehote alebo predĺženej lehote uvedenej v odseku 3 členské štáty buď uvoľnia strelné zbrane, ich súčasti a hlavné časti alebo strelivo, alebo prijmu opatrenia podľa článku 11 ods. 1 písm. b).

Článok 18

1. Členské štáty môžu stanoviť, aby sa colné formality týkajúce sa vývozu strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí alebo streliva vybavovali iba na colných úradoch splnomocnených na tento účel.

2. Členské štáty využívajúce možnosť uvedenú v odseku 1 informujú Komisiu o riadne splnomocnených colných úradoch alebo o následných zmenách. Komisia uverejňuje a aktualizuje tieto informácie každý rok v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*.

KAPITOLA IV

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 19

1. Členské štáty v spolupráci s Komisiou a v súlade s článkom 21 ods. 2 prijímajú všetky primerané opatrenia na nadviazanie priamej spolupráce a výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi s cieľom posilniť účinnosť opatrení stanovených týmto nariadením. Takéto informácie môžu obsahovať:

- a) podrobnosti o vývozcoch, ktorých žiadosť o povolenie bola zamietnutá, alebo o vývozcoch, ktorí podliehajú rozhodnutiam prijatým členskými štátmi podľa článku 11;
- b) údaje o adresátoch alebo iných subjektoch zapojených do podozrivých činností, a ak sú k dispozícii, údaje o nimi využívaných trasách.

2. Nariadenie Rady (ES) č. 515/97⁽¹⁾ o vzájomnej pomoci, a najmä jeho ustanovenia o dôvernosti informácií sa uplatňujú primerane na opatrenia podľa tohto článku a bez toho, aby bol dotknutý článok 20 tohto nariadenia.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

1. Zriadi sa koordinačná skupina pre vývoz strelných zbraní (ďalej len „koordinačná skupina“), ktorej bude predsedať zástupca Komisie. Každý členský štát do nej vymenuje svojho zástupcu.

Koordinačná skupina preskúma akékoľvek otázky týkajúce sa uplatňovania tohto nariadenia, ktoré môže vzniesť buď predseda, alebo zástupca členského štátu. Je viazaná pravidlami dôvernosti, ktoré sú uvedené v nariadení (ES) č. 515/97.

2. Predseda koordinačnej skupiny alebo koordinačná skupina konzultujú vždy, keď je to potrebné, s akýmkoľvek príslušným zainteresovanými stranami dotknutými týmto nariadením.

Článok 21

1. Každý členský štát informuje Komisiu o zákonoch, právnych predpisoch a správnych ustanoveniach prijatých pri vykonávaní tohto nariadenia vrátane opatrení uvedených v článku 16.

2. Do 19. apríla 2012 každý členský štát informuje ostatné členské štáty a Komisiu o vnútroštátnych orgánoch príslušných pre vykonávanie článkov 7, 9, 11 a 17. Na základe týchto

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 515/97 z 13. marca 1997 o vzájomnej pomoci medzi správnyimi orgánmi členských štátov a o spolupráci medzi správnyimi orgánmi členských štátov a Komisiou pri zabezpečovaní riadneho uplatňovania predpisov o colných a poľnohospodárskych záležitostiach (Ú. v. ES L 82, 22.3.1997, s. 1).

informácií Komisia každý rok uverejní a aktualizuje zoznam týchto orgánov v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*.

3. Komisia do 19. apríla 2017 a následne na základe žiadosti koordinačnej skupiny a v každom prípade každých desať rokov preskúma vykonávanie tohto nariadenia a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o jeho vykonávaní, ktorá môže obsahovať návrhy na jeho zmenu a doplnenie. Členské štáty poskytnú Komisii všetky príslušné informácie na vypracovanie tejto správy vrátane informácií o použití jednotného postupu ustanoveného v článku 4 ods. 2.

Článok 22

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie sa uplatňuje od 30. septembra 2013.

Odseky 1 a 2 článku 13 sa však uplatňujú od tridsiateho dňa po dátume, keď v Európskej únii nadobudne platnosť protokol OSN o strelných zbraniach, v nadväznosti na jeho uzatvorenie podľa článku 218 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 14. marca 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. WAMMEN

PRÍLOHA I ⁽¹⁾

Zoznam strelných zbraní, ich súčastí a hlavných častí a streliva

	OPIS	KÓD KN ⁽¹⁾
1	Krátke samonabíjacie alebo opakovacie strelné zbrane	ex 9302 00 00
2	Krátke jednoranové strelné zbrane s centrálnou perkusiou	ex 9302 00 00
3	Krátke jednoranové strelné zbrane s prstencovou perkusiou s celkovou dĺžkou menej ako 28 cm	ex 9302 00 00
4	Dlhé poloautomatické strelné zbrane, ktorých zásobník a komora môžu spolu pojať viac ako tri náboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Dlhé samonabíjacie strelné zbrane, ktorých zásobník a komora nemôžu spolu pojať viac ako tri náboje, ak ich nabíjacie zariadenie je odnímateľné alebo nie je isté, že táto zbraň sa nedá bežnými nástrojmi konvertovať na zbraň, ktorej zásobník a komora môžu spolu pojať viac ako tri náboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Dlhé opakovacie a samonabíjacie strelné zbrane s hladkou vyvrtanými hlavňami nepresahujúcimi dĺžku 60 cm	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Samonabíjacie zbrane pre civilné použitie, ktoré sa podobajú zbraniam s automatickými mechanizmami	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Dlhé opakovacie strelné zbrane, iné ako tie, ktoré sú zaradené do bodu 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Dlhé jednoranové strelné zbrane s vrtanou hlavňou	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Dlhé samonabíjacie strelné zbrane, iné ako tie, ktoré sú zaradené do bodov 4 až 7	ex 9303 90 00
11	Krátke jednoranové strelné zbrane s prstencovou perkusiou s celkovou dĺžkou viac ako 28 cm	ex 9302 00 00
12	Dlhé jednoranové strelné zbrane s hladkou hlavňou	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Súčasti osobitne určené pre strelnú zbraň a potrebné na jej fungovanie vrátane hlavne, rámu alebo zásobníka, uzáverov alebo valca, záveru alebo puzdra záveru, a akékoľvek zariadenie určené alebo upravené na zníženie zvuku vyvolaného výstrelom zo strelnej zbrane Ktorákoľvek hlavná časť takýchto strelných zbraní: mechanizmus uzáveru, komora a hlavň strelnej zbrane, ktoré sú ako oddelené predmety zahrnuté do kategórie strelných zbraní, na ktoré sú alebo majú byť namontované	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Na základe kombinovanej nomenklatúry tovarov, ktorá je uvedená v nariadení Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku.

	OPIS	KÓD KN ⁽¹⁾
14	Strelivo: úplný náboj alebo jeho komponenty vrátane nábojníc, zápaliiek, výmetných náplní, striel a projektilov, ktoré sa používajú v strelnej zbrani, za predpokladu, že tieto komponenty samy podliehajú povoleniu v príslušnom členskom štáte	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Zbierky a zberateľské predmety historického významu Starožitnosti staršie ako 100 rokov	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

⁽¹⁾ Tam, kde sú uvedené znaky „ex“, sa rozsah určuje uplatnením číselného znaku KN spolu so zodpovedajúcim opisom.

Na účely tejto prílohy:

- a) „krátka strelná zbraň“ je strelná zbraň, ktorej hlaveň nepresahuje 30 cm alebo ktorej celková dĺžka je najviac 60 cm;
- b) „dlhá strelná zbraň“ je akákoľvek strelná zbraň, iná ako krátka strelná zbraň;
- c) „samočinná strelná zbraň“ je strelná zbraň, ktorá sa znovu automaticky nabíja po každom vystrelení jedného náboja a môže vystreliť viac ako jeden náboj pri jednom stlačení spúšte;
- d) „samonabíjacia strelná zbraň“ je strelná zbraň, ktorá sa znovu automaticky nabíja po každom vystrelení jedného náboja a môže vystreliť iba jeden náboj pri jednom stlačení spúšte;
- e) „opakovacia strelná zbraň“ je strelná zbraň, ktorá je skonštruovaná tak, že po vystrelení náboja sa znovu nabíja zo zásobníka alebo bubienka ručným zásahom;
- f) „jednoranová strelná zbraň“ je strelná zbraň bez zásobníka, ktorá sa nabíja pred každým výstrelom ručným vložením náboja do komory alebo do nabíjacieho priestoru pri ústí hlavne.

PRÍLOHA II

(vzor formulára vývozného povolenia)

(podľa článku 4 tohto nariadenia)

Členské štáty pri udeľovaní vývozných povolení dbajú o to, aby z vydaného formulára jasne vyplývalo, o aký druh povolenia ide.

Toto vývozné povolenie platí do dátumu uplynutia jeho platnosti vo všetkých členských štátoch Európskej únie.

EURÓPSKA ÚNIA		VÝVOZ STRELNÝCH ZBRANÍ [nariadenie (EÚ) č. 258/2012]			
Druh povolenia na jeden vývoz ☐ na viacnásobný vývoz ☐ globálne ☐					
POVOLENIE	1	1. Vývozca <i>(číslo EORI, ak sa používa)</i>	č.	2. Identifikačné číslo povolenia ⁽¹⁾	3. Dátum skončenia platnosti
				4. Údaje o mieste kontaktu	
		5. Adresát (adresáti) <i>(číslo EORI, ak sa používa)</i>		6. Vydávajúci orgán	
		7. Agent(-i)/Zástupca(-ovia) <i>(ak sú iní ako vývozca) (číslo EORI, ak sa používa)</i>	č.	8. Krajina(-y) vývozu	Kód ⁽²⁾
				9. Krajina(-y) dovozu a číslo(-a) dovozného(-ých) povolenia(-i)	Kód ⁽²⁾
		10. Konečný príjemca (koneční príjemcovia) <i>(ak sú známi v čase dodávky) (číslo EORI, ak sa používa)</i>		11. Tretie krajiny tranzitu <i>(v prípade potreby)</i>	Kód ⁽²⁾
				12. Členský štát (členské štáty) zamýšľaného vstupu do colného režimu vývozu	Kód ⁽²⁾
		13. Opis položiek	14. Kód harmonizovaného systému alebo kombinovanej nomenklatúry <i>(ak je to možné, 8-miestny)</i>		
		13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek	
		17. Konečné použitie <i>(ak je to možné)</i>	18. Dátum na zmluve <i>(ak existuje)</i>	19. Colný režim vývozu	
		20. Ďalšie informácie požadované národnou legislatívou <i>(treba ich uviesť vo formulári)</i>			
		K dispozícii pre predtlačené informácie podľa uváženia členských štátov			
		Doplní vydávajúci orgán Podpis Odtlačok pečiatky Vydávajúci orgán Miesto a dátum			

⁽¹⁾ Doplní vystavujúci orgán.⁽²⁾ Pozri nariadenie Rady (ES) č. 1172/95 (Ú. v. ES L 118, 25.5.1995, s. 10).

EURÓPSKA ÚNIA

1a. (1)	1. Vývozca	2. Identifikačné číslo	9. Krajina dovozu a počet dovozných povolení
		5. Adresát	
POVOLENIE	13.1. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.2. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.3. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.4. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.5. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.6. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek
	13.7. Opis položiek	14. Číselný znak komodity (ak je to možné, 8-miestny)	
	13a. Označenie	15. Mena a hodnota	16. Množstvo položiek

Poznámka: Pre každého adresáta sa vystaví samostatné tlačivo v súlade so vzorom 1a. Do časti 1 stĺpca 22 zapíšte disponibilný počet a do časti 2 stĺpca 22 zapíšte počet odpočítaný pri tejto príležitosti.

21. Netto množstvo/hodnota (<i>netto hmotnosť/iná jednotka s uvedením jednotky</i>)		23. Slovom množstvo/ hodnota odpočítaná	24. Colný doklad (<i>druh a počet</i>) alebo výpis (<i>č.</i>) a dátum odpočítania	25. Členský štát, meno a podpis, pečiatka odpočtu
22. V číslach				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Pre každého adresáta sa vystaví samostatné tlačivo.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 259/2012

zo 14. marca 2012,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 648/2004, pokiaľ ide o používanie fosfátov a iných zlúčenín fosforu v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom, ⁽²⁾

keďže:

- (1) Komisia vo svojej správe zo 4. mája 2007 určenej Rade a Európskemu parlamentu posúdila podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ⁽³⁾ používanie fosfátov v detergentoch. V nadväznosti na ďalšiu analýzu sa dospelo k záveru, že používanie fosfátov v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu by sa malo obmedziť s cieľom znížiť podiel fosfátov z detergentov na riziku eutrofizácie a znížiť náklady na odstraňovanie fosfátov v čistiarňach odpadových vôd. Tieto úspory na nákladoch prevyšujú náklady na zmenu zloženia spotrebiteľských detergentov určených na pranie pomocou alternatív k fosfátom.
- (2) Efektívne alternatívy k spotrebiteľským detergentom určených na pranie založeným na fosfátoch si vyžadujú malé množstvo iných zlúčenín fosforu, najmä fosfonátov, ktoré by mohli pri používaní vo vyšších množstvách znamenať hrozbu pre životné prostredie. Je dôležité podporovať pri výrobe spotrebiteľských detergentov urč-

ných na pranie a spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu používanie alternatívnych látok s priaznivejším dopadom na životné prostredie, ako majú fosfáty a iné zlúčeniny fosforu, tieto látky by pritom nemali za bežného použitia vytvárať žiadne riziko pre ľudí a/alebo životné prostredie alebo by toto riziko malo byť nízke. Na hodnotenie týchto látok by sa preto mal v prípade potreby použiť systém REACH ⁽⁴⁾.

- (3) Interakcia medzi fosfátmi a inými zlúčeninami fosforu si vyžaduje starostlivý výber rozsahu a úrovne obmedzenia používania fosfátov v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu. Obmedzenie by sa malo vzťahovať nielen na fosfáty, ale aj na všetky zlúčeniny fosforu, aby sa predišlo jednoduchému nahradeniu fosfátov inými zlúčeninami fosforu. Limit obsahu fosforu by mal byť dostatočne nízky, aby sa účinne zabránilo predaju spotrebiteľských detergentov určených na pranie na báze fosforu, a zároveň dostatočne vysoký, aby sa umožnilo minimálne množstvo fosfonátov potrebné na výrobu alternatív.
- (4) V súčasnosti nie je vhodné rozšíriť obmedzenie na používanie fosfátov a iných zlúčenín fosforu v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu na priemyselné a inštitucionálne detergenty na úrovni Únie, pretože nie sú k dispozícii vhodné technicky a ekonomicky uskutočniteľné alternatívy k používaniu fosfátov v uvedených detergentoch. Čo sa týka spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu, je možné, že v blízkej budúcnosti budú dostupnejšie alternatívy. Je preto vhodné ustanoviť obmedzenie na používanie fosfátov v týchto detergentoch. Takéto obmedzenie by sa malo uplatňovať od dátumu v budúcnosti, ku ktorému sa očakáva, že budú široko dostupné alternatívy k fosfátom s cieľom podnietiť vývoj nových produktov. Je tiež vhodné vymedziť maximálne povolený obsah fosforu na základe dôkazov vrátane jestvujúcich vnútroštátnych obmedzení pre fosfor v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu. Je však tiež potrebné zabezpečiť, aby Komisia predtým, než sa toto obmedzenie začne uplatňovať v celej únii, vykonala hodnotenie hraničnej hodnoty stanovenej na najnovších dostupných údajoch, a ak to bude odôvodnené, predložila legislatívny návrh. Toto hodnotenie by sa malo vzťahovať na dopad spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu s úrovňami fosforu nad i pod hraničnou hodnotou stanovenou v prílohe VIa

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 132, 3.5.2011, s. 71.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. decembra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. februára 2012.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 104, 8.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

- a dopad alternatív na životné prostredie, priemysel a spotrebiteľov s prihliadnutím na otázky ich nákladov, dostupnosti, účinnosti čistenia a dopadu na čistenie odpadových vôd.
- (5) Jedným z cieľov tohto nariadenia je ochrana životného prostredia znižovaním eutrofizácie spôsobovanej fosforom v detergentoch používaných spotrebiteľmi. Nebolo by preto vhodné nútiť členské štáty, ktoré už uplatňujú obmedzenia týkajúce sa fosforu v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu, aby tieto obmedzenia prijali predtým, než sa obmedzenie Únie začne uplatňovať. Okrem toho je žiaduce, aby členské štáty mohli postupne zavádzať obmedzenia stanovené v tomto nariadení čo najskôr.
- (6) Na účely uľahčenia výkladu by sa malo vymedzenie pojmu „čistenie“ zahrnúť do nariadenia (ES) č. 648/2004 namiesto odkazu na príslušnú normu ISO a mali by sa tiež uviesť vymedzenia pojmov „spotrebiteľský detergent určený na pranie“ a „spotrebiteľský detergent pre automatické umývačky riadu“. Okrem toho je vhodné objasniť vymedzenie pojmu „uvedenie na trh“ a zaviesť vymedzenie pojmu „sprístupnenie na trhu“.
- (7) S cieľom poskytovať presné informácie v najkratšom možnom čase je vhodné modernizovať spôsob, akým Komisia zverejňuje zoznamy príslušných orgánov a schválených laboratórií.
- (8) S cieľom prispôsobiť nariadenie (ES) č. 648/2004 vedeckému a technickému pokroku, zaviesť ustanovenia o detergentoch na báze rozpúšťadla a s cieľom zaviesť príslušné individuálne limity koncentrácie pre vonné alergény na základe rizík by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zmeny a doplnenia príloh k tomuto nariadeniu, ktoré sú potrebné na splnenie týchto cieľov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Komisia by pri príprave a vypracovaní delegovaných aktov mala zabezpečiť simultánne, včasné a primerané zasielanie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (9) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá o sankciách za porušenie nariadenia (ES) č. 648/2004 a zabezpečiť, aby sa vykonávali. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (10) Je vhodné stanoviť odložené uplatňovanie obmedzení stanovených v tomto nariadení, aby sa hospodárskym subjektom, najmä malým a stredným podnikom, umožnilo zmeniť zloženie ich spotrebiteľských detergentov určených na pranie na báze fosfátov a spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu použitím alternatív počas ich obvyklého cyklu zmien zloženia s cieľom minimalizovať ich náklady.
- (11) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zníženie podielu fosfátov zo spotrebiteľských detergentov na riziku eutrofizácie, zníženie nákladov na odstraňovanie fosfátov v čistiarnach odpadových vôd a zabezpečenie hladkého fungovania vnútorného trhu spotrebiteľských detergentov určených na pranie a spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov vzhľadom na to, že vnútroštátne opatrenia s rozdielnymi technickými špecifikáciami nemôžu zabezpečiť celkové zlepšenie kvality vody prekračujúcej štátne hranice, a je možné ich z tohto dôvodu lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (12) Nariadenie (ES) č. 648/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 648/2004 sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 ods. 2 sa tretia a štvrtá zarážka nahrádzajú takto a dopĺňa sa piata zarážka:

- „— dodatočné označovanie detergentov vrátane vonných alergénov;
- informácie, ktoré musia výrobcovia dať k dispozícii príslušným orgánom a zdravotnému personálu členských štátov;
- obmedzenia obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu v spotrebiteľských detergentoch určených na pranie a v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu.“

2. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

- a) Vkladajú sa tieto body:

„1a. „Spotrebiteľský detergent určený na pranie“ znamená detergent určený na pranie uvedený na trh pre neprofesionálne použitie vrátane použitia vo verejných pracovniach.

1b. „Spotrebiteľský detergent pre automatické umývačky riadu“ znamená detergent uvedený na trh pre neprofesionálne použitie v automatických umývačkách riadu.“

b) Bod 3 sa nahrádza takto:

„3. ‚Čistenie‘ znamená proces, pri ktorom sú nežiaduce usadeniny uvoľnené zo substrátu, alebo z jeho vnútra a sú prevedené do roztoku alebo disperzie.“

c) Bod 9 sa nahrádza takto:

„9. ‚Uvedenie na trh‘ znamená prvé sprístupnenie na trhu Únie vrátane dovozu na colné územie Únie.

9a. ‚Sprístupnenie na trhu‘ je dodanie na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trhu Únie v rámci obchodnej činnosti, či už za poplatok alebo bezplatne.“

3. Vkladá sa tento článok:

„Článok 4a

Obmedzenia obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu

Detergenty uvedené v prílohe VIa, ktoré nie sú v súlade s obmedzeniami týkajúcimi sa obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu stanovenými v uvedenej prílohe, sa nesmú uvádzať na trh od dátumov v nej stanovených.“

4. V článku 8 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia zverejní zoznamy príslušných orgánov uvedených v odseku 1 a schválených laboratórií uvedených v odseku 2.“

5. V článku 11 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Okrem toho sa na obaloch spotrebiteľských detergentov určených na pranie a spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu uvedú informácie stanovené v oddiele B prílohy VII.“

6. V článku 12 sa vypúšťa odsek 3

7. Články 13 a 14 sa nahrádzajú takto:

„Článok 13

Úprava príloh

1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 13a prijať delegované akty týkajúce sa zavedenia zmien a doplnení potrebných na prispôbenie príloh I až IV, VII a VIII vedeckému a technickému pokroku. Komisia vždy, keď je to možné, použije európske normy.

2. Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 13a s cieľom zaviesť zmeny a doplnenia príloh k tomuto nariadeniu, pokiaľ ide o detergenty na báze rozpúšťadla.

3. Ak Vedecký výbor pre bezpečnosť spotrebiteľov stanoví na základe rizík individuálne limity koncentrácie pre vonné alergény, Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 13a na príslušnú úpravu limitu 0,01 % stanoveného v oddiele A prílohy VII.

Článok 13a

Výkon delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 13 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 19. apríla 2012. Komisia do 19. júla 2016 predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na ďalšie obdobie piatich rokov, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého takého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 13 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 13 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 14

Doložka o voľnom pohybe

1. Členské štáty nezakážu, neobmedzia ani nepozdržia sprístupňovanie detergentov a/alebo povrchovo aktívnych látok v detergentoch na trhu, ak tieto spĺňajú požiadavky tohto nariadenia, na základe toho, čo je obsahom tohto nariadenia.

2. Členské štáty môžu zachovať alebo stanoviť vnútroštátne pravidlá týkajúce sa obmedzení obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu v detergentoch, pre ktoré nie sú v prílohe VIa stanovené žiadne obmedzenia obsahu, najmä keď je to odôvodnené napríklad ochranou verejného zdravia alebo životného prostredia a keď sú k dispozícii technicky a ekonomicky uskutočniteľné alternatívy.

3. Členské štáty môžu zachovať vnútroštátne pravidlá, ktoré boli v platnosti 19. marca 2012, týkajúce sa obmedzení obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu v detergentoch, na ktoré sa zatiaľ neuplatňujú obmedzenia stanovené v prílohe VIa. Takéto existujúce vnútroštátne opatrenia sa oznámia Komisii do 30. septembra 2012 a môžu zostať v platnosti do dátumu, od ktorého sa budú uplatňovať obmedzenia stanovené v prílohe VIa.

4. Od 19. marca 2012 do 31. decembra 2016 členské štáty môžu prijímať vnútroštátne pravidlá, ktorými sa vykonávajú obmedzenia obsahu fosfátov a iných zlúčenín fosforu ustanovených v bode 2 prílohy VIa, keď je to odôvodnené napríklad ochranou verejného zdravia alebo životného prostredia a keď sú k dispozícii technicky a ekonomicky uskutočniteľné alternatívy. Členský štát oznámi takéto opatrenia Komisii v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (*).

5. Komisia zverejní zoznam príslušných vnútroštátnych opatrení uvedených v odsekoch 3 a 4.

(*) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.“

8. V článku 15 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Ak má členský štát opodstatnené dôvody domnievať sa, že určitý detergent, hoci je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia, predstavuje riziko pre bezpečnosť ľudí alebo zvierat alebo riziko pre životné prostredie, môže prijať všetky potrebné dočasné opatrenia, úmerné povahe rizika, s cieľom zaručiť, aby tento detergent dané riziko už nespôsobil, bol stiahnutý z trhu alebo z obehu v rámci rozumnej lehoty alebo aby bola jeho dostupnosť inak obmedzená.

Členský štát bezodkladne to oznámi ostatným členským štátom a Komisii a uvedie dôvody pre svoje rozhodnutie.“

9. Článok 16 sa nahrádza takto:

„Článok 16

Správa

1. Komisia do 31. decembra 2014 prostredníctvom dôkladného posúdenia, berúc do úvahy informácie od člen-

ských štátov o obsahu fosforu v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu uvedených na trh na ich území a vzhľadom na existujúce alebo nové vedecké informácie, ktoré má k dispozícii o látkach obsiahnutých vo fosfátových a alternatívnych zloženiach, vyhodnotí, či by sa obmedzenie stanovené v bode 2 prílohy VIa malo zmeniť. Toto posúdenie bude zahŕňať analýzu dopadu spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu s úrovňami fosforu nad i pod hraničnou hodnotou stanovenou v prílohe VIa na životné prostredie, priemysel a spotrebiteľov s prihliadnutím na otázky nákladov, dostupnosti, účinnosti čistenia a dopadu na čistenie odpadových vôd. Komisia predloží toto dôkladné posúdenie Európskemu parlamentu a Rade.

2. Ak Komisia na základe dôsledného posúdenia uvedeneho v odseku 1 usúdi, že obmedzenia fosfátov a iných zlúčenín fosforu používaných v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu si vyžadujú revíziu, predloží do 1. júla 2015 príslušný legislatívny návrh. Akýkoľvek takýto návrh musí mať za cieľ minimalizáciu negatívneho dopadu všetkých spotrebiteľských detergentov pre automatické umývačky riadu na širšie životné prostredie s prihliadnutím na akékoľvek ekonomické náklady zistené v tomto dôkladnom posúdení. Ak Európsky parlament a Rada na základe takéhoto návrhu do 31. decembra 2016 nerozhodnú inak, hodnota limitu stanovená v bode 2 prílohy VIa sa stane obmedzením obsahu fosforu v spotrebiteľských detergentoch pre automatické umývačky riadu od dátumu stanoveného v tomto bode.“

10. Článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá pre sankcie uplatniteľné v prípade porušenia tohto nariadenia a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania. Môžu to byť aj vhodné opatrenia umožňujúce príslušným orgánom členských štátov zabrániť, aby boli dodávané na trh detergenty alebo aktívne látky pre detergenty, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty Komisii bezodkladne oznámia uvedené ustanovenia a akékoľvek zmeny a doplnenia týkajúce sa uvedených ustanovení.

Uvedené pravidlá zahŕňajú opatrenia, ktoré umožňujú príslušným orgánom členských štátov zadržať zásielky detergentov, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením.“

11. Text uvedený v prílohe k tomuto nariadeniu sa vkladá ako príloha VIa k nariadeniu (ES) č. 648/2004.

12. Príloha VII sa mení a dopĺňa takto:

a) V oddiele A sa vypúšťa tento text:

„Ak SCCNFP neskôr vytvorí pre aromatické alergény jednotlivé obmedzenia koncentrácie na základe rizika, Komisia navrhne prijatie, v súlade s článkom 12 ods. 2, týchto obmedzení namiesto vyššie uvedeného 0,01 % limitu. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tohto nariadenia sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 12 ods. 3.“

b) Oddiel B sa nahrádza takto:

„B. Označovanie informácií o dávkovaní

Ako je predpísané v článku 11 ods. 4, nasledujúce ustanovenia o označovaní platia pre obaly detergentov predávaných širokej verejnosti.

Spotrebiteľské detergenty určené na pranie

Obaly detergentov predávaných širokej verejnosti, určených na použitie ako pracie prostriedky, musia obsahovať tieto informácie:

- odporúčané množstvá a/alebo návod na dávkovanie, vyjadrené v mililitroch alebo gramoch, primerane pre štandardnú náplň práčok, pre triedy mäkkej, strednej a tvrdej vody a so zohľadnením jednocyklových alebo dvojcyklových pracích procesov,
- pri detergentoch so silným účinkom, počet štandardných náplní práčky „normálne znečistenými textíliami“ a pri detergentoch pre jemné textílie, počet štandardných náplní práčky „slabo znečistenými textíliami“, ktoré môžu byť opraté s obsahom bielej, pri použití stredne tvrdej vody, čo zodpovedá 2,5 milimolov CaCO_3/l ,

- kapacita akejkol'vek meracej nádoby, ak je priložená, musí byť označená v mililitroch alebo gramoch, a musia byť označené dávky detergentu vhodné pre štandardnú náplň práčky pri praní v mäkkej, strednej a tvrdej vode.

Štandardné náplne práčky sú 4,5 kg suchých textílií pre detergenty so silným účinkom a 2,5 kg suchých textílií pre detergenty so slabým účinkom v súlade s definíciami rozhodnutia Komisie 1999/476/ES z 10. júna 1999 ustanovujúceho ekologické kritériá pre udeľovanie environmentálnej značky Spoločenstva pre pracie prostriedky (*). Detergent sa považuje za detergent so silným účinkom, ak vyhlásenia výrobcu prevažne nepropagujú špeciálnu starostlivosť o textílie, t. j. pranie pri nízkej teplote, jemné vlákna a farby.

Spotrebiteľské detergenty pre automatické umývačky riadu

Obaly detergentov predávaných širokej verejnosti, určených na použitie ako detergenty pre automatické umývačky riadu, musia obsahovať nasledujúce informácie:

- štandardnú dávku vyjadrenú v gramoch alebo mililitroch alebo počtom tabliet na hlavný umývací cyklus pre normálne znečistený riad v plne naloženej umývačke riadu pre 12 súprav, v prípade potreby s uvedením tried mäkkej, strednej a tvrdej vody.

(*) Ú. v. ES L 187, 20.7.1999, s. 52. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2011/264/EÚ (Ú. v. EÚ L 111, 30.4.2011, s. 34).“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 14. marca 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. WAMMEN

PRÍLOHA

„PRÍLOHA VIa

OBMEDZENIA OBSAHU FOSFÁTOV A INÝCH ZLÚČENÍN FOSFORU

Detergent	Obmedzenia	Dátum, od ktorého sa obmedzenie uplatňuje
1. Spotrebiteľské detergenty určené na pranie	Nesmú sa uvádzať na trh, ak je celkový obsah fosforu rovný alebo väčší ako 0,5 gramu v odporúčanom množstve detergentu, ktorý sa má použiť na hlavný cyklus prania pre štandardnú náplň práčky, ako sa vymedzuje v časti B prílohy VII pre tvrdú vodu: — pre ‚normálne znečistené textilie‘ v prípade detergentov so silným účinkom, — pre ‚slabo znečistené textilie‘ v prípade detergentov pre jemné textilie.	30. júna 2013
2. Spotrebiteľské detergenty pre automatické umývačky riadu	Nesmú sa uvádzať na trh, ak je celkový obsah fosforu rovný alebo väčší ako 0,3 gramu v štandardnej dávke, ako sa vymedzuje v časti B prílohy VII.	1. januára 2017*

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 260/2012

zo 14. marca 2012,

ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) Vytvorenie integrovaného trhu s elektronickými platbami v eurách bez rozdielov medzi vnútroštátnymi a cezhraničnými platbami je nevyhnutné na náležité fungovanie vnútorného trhu. Na tento účel je cieľom projektu jednotnej oblasti platieb v eurách (ďalej len „SEPA“ – Single Euro Payments Area) vypracovať spoločné celouniové platobné služby, ktorými sa nahradia súčasné vnútroštátne platobné služby. V dôsledku zavedenia otvorených spoločných platobných noriem, pravidiel a postupov a prostredníctvom integrovaného spracúvania platieb by SEPA mala poskytovať občanom a podnikom Únie bezpečné, ľahko použiteľné a spoľahlivé platobné služby v eurách za konkurencieschopné ceny. Toto by malo platiť v prípade platieb SEPA na vnútroštátnej aj cezhraničnej úrovni, za rovnakých základných podmienok a v súlade s rovnakými právami a povinnosťami bez ohľadu na miesto v rámci Únie. Projekt SEPA by sa mal dokončiť spôsobom, ktorý uľahčí prístup nových subjektov vstupujúcich na trh a vývoj nových produktov, vytvorí priaznivé podmienky na zvýšenie

mieri hospodárskej súťaže v oblasti platobných služieb a na neobmedzovaný rozvoj a rýchlú celouniovú implementáciu inovácií súvisiacich s platbami. Následne by zlepšenie úspor z rozsahu, zvýšenie prevádzkovej efektivity a posilnenie hospodárskej súťaže mali viesť k tlaku na znižovanie cien za elektronické platobné služby v eurách, ktoré predstavujú najlepšie riešenie spomedzi podobných služieb. Toto by malo mať významné účinky najmä v členských štátoch, kde sú platby relatívne drahé v porovnaní s inými členskými štátmi. Prechod na SEPA by preto pre používateľov platobných služieb vo všeobecnosti, a konkrétne pre spotrebiteľov, nemal byť sprevádzaný celkovými cenovými nárastmi. Práve naopak, ak je používateľ platobných služieb spotrebiteľom, mala by sa podporovať zásada neuplatňovania vyšších poplatkov. Komisia bude pokračovať v monitorovaní vývoja cien v platobnom sektore a je vyzvaná, aby každoročne poskytla analýzu tohto vývoja.

(2) Úspech SEPA je veľmi dôležitý z ekonomického aj politického hľadiska. SEPA je úplne v súlade so stratégiou Európa 2020, ktorej cieľom je inteligentnejšie hospodárstvo, v ktorom je prosperita výsledkom inovácií a efektívnejšieho využívania dostupných zdrojov. Európsky parlament prostredníctvom svojich uznesení z 12. marca 2009 ⁽⁴⁾ o zavedení projektu SEPA a 10. marca 2010 ⁽⁵⁾ o uplatňovaní projektu SEPA, ako aj Rada vo svojich záveroch prijatých 2. decembra 2009 zdôraznili dôležitosť dosiahnutia rýchlej migrácie na projekt SEPA.

(3) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu ⁽⁶⁾ sa stanovuje moderný právny základ pre vytvorenie vnútorného trhu s platbami, pre ktorý je SEPA základným prvkom.

(4) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve ⁽⁷⁾ sa takisto ustanovuje niekoľko opatrení na uľahčenie úspechu SEPA, ako napr. rozšírenie zásady rovnakých poplatkov na cezhraničné inkasá a dosiahnuteľnosť inkás.

(5) Samoregulačné úsilie európskeho bankového sektora prostredníctvom iniciatívy SEPA sa ukázalo ako nedostatočné na to, aby bolo motorom harmonizovanej migrácie

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 218, 23.7.2011, s. 74.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. februára 2012 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 28. februára 2012.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 87 E, 1.4.2010, s. 166.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 349 E, 22.12.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11.

na celouníovú schému úhrad a inkás na strane ponuky i dopytu. Konkrétne, záujmy spotrebiteľov a iných používateľov neboli dostatočne a transparentne zohľadnené. Mal by sa vypočítvať hlas všetkých príslušných zúčastnených strán. Tento samoregulačný proces navyše nepodliehal vhodným mechanizmom riadenia, čím sa môže čiastočne vysvetliť pomalé prijímanie produktov SEPA na strane dopytu. Hoci nedávne zriadenie Rady SEPA predstavuje výrazné zlepšenie v riadení projektu SEPA, riadenie ostáva v podstate a z formálneho hľadiska stále v rukách Európskej platobnej rady (ďalej len „EPR“ – European Payments Council). Komisia by preto mala do konca roku 2012 prehodnotiť mechanizmy správy celého projektu SEPA a v prípade potreby predložiť návrh. V tomto prehodnotení by sa mali preskúmať okrem iného zloženie EPR, vzájomné vzťahy medzi EPR a spoločnou riadiacou štruktúrou, ako napr. Radou EPA, a úloha tejto spoločnej štruktúry.

- (6) Iba rýchlou a komplexnou migráciou na celouníovú úhradu a inkasá sa dosiahnu všetky prínosy integrovaného platobného trhu, aby sa mohli eliminovať vysoké náklady na súbežné prevádzkovanie tzv. tradičných produktov a produktov SEPA. Mali by sa preto ustanoviť pravidlá, ktoré by sa vzťahovali na uskutočňovanie všetkých úhrad a inkás v eurách v Únii. Do tejto fázy by sa však nemali zahrnúť kartové transakcie, pretože na spoločných štandardoch pre kartové transakcie v Únii sa stále pracuje. Poukazovanie peňazí, interne spracúvané platby, platobné transakcie veľkých súm, platby medzi poskytovateľmi platobných služieb na vlastný účet a platby prostredníctvom mobilného telefónu alebo akýchkoľvek iných telekomunikačných prostriedkov alebo digitálneho alebo počítačového zariadenia by nemali spadať do rozsahu pôsobnosti týchto pravidiel, pretože tieto platobné služby nie sú porovnateľné s úhradami ani inkasami. Platobná transakcia by však mala byť zahrnutá v prípadoch, keď sa ako prostriedok na jej iniciovanie na predajnom mieste alebo na diaľku použije platobná karta alebo iné zariadenie, napríklad mobilný telefón, čoho priamym výsledkom je úhrada alebo inkaso na alebo z platobného účtu identifikovateľného existujúcim národným základným číslom bankového účtu (BBAN) alebo medzinárodným číslom bankového účtu (IBAN) alebo z neho. Vzhľadom na špecifické vlastnosti platieb spracúvaných prostredníctvom platobných systémov pre platby vysokej hodnoty, akými je ich vysoká priorita, naliehavosť a predovšetkým ich vysoká hodnota, nie je navyše vhodné, aby sa toto nariadenie vzťahovalo na uvedené platby. Z tohto nariadenia by nemali byť vyňaté platby inkasom, pokiaľ platiteľ vyslovene nepožiadala o vykonanie platby prostredníctvom platobného systému pre platby vysokej hodnoty.
- (7) V súčasnosti existuje niekoľko platobných služieb, hlavne pokiaľ ide o platby cez internet, ktoré takisto používajú číslo IBAN a identifikačný kód banky (BIC) a sú založené na úhradách a inkasách, no ktoré majú dodatočné vlastnosti. Predpokladá sa, že tieto služby sa rozšíria za ich súčasné národné hranice, pričom by mohli naplňať spotrebiteľský dopyt po inováčných, bezpečných a nenákladných platobných službách. Aby sa takéto služby nevytláčili z trhu, konečné termíny na úhrady a inkasá ustanov-

ené v tomto nariadení by sa mali vzťahovať iba na úhrady alebo inkasá tvoriace základ týchto transakcií.

- (8) Pri prevažnej väčšine platobných transakcií v Únii je možné identifikovať jednoznačný platobný účet iba použitím čísla IBAN bez toho, aby sa navyše uvádzal kód BIC. Vzhľadom na túto skutočnosť banky v niektorých členských štátoch už zriadili adresár, databázu alebo iné technické prostriedky na identifikáciu kódu BIC zodpovedajúceho konkrétnemu číslu IBAN. BIC sa požaduje len vo veľmi malom zostávajúcom počte prípadov. Povinnosť poskytovať spolu s číslom IBAN vždy aj kód BIC, ktorá je uložená všetkým platiteľom a príjemcom v rámci Únie, sa pri malom počte prípadov, kedy je to v súčasnosti potrebné, javí ako neodôvodnená a neprimeraná záťaž. Oveľa jednoduchším prístupom by bolo, keby poskytovatelia platobných služieb a iné strany tento problém vyriešili a odstránili tieto prípady, keď platobný účet nemožno jednoznačne identifikovať príslušným číslom IBAN. Mali by sa preto vytvoriť technické prostriedky, aby všetci používatelia mohli jednoznačne identifikovať platobný účet samotným číslom IBAN.
- (9) Aby sa úhrady mohli uskutočniť, musí byť dosiahnuteľný platobný účet príjemcu platby. Preto by sa s cieľom povzbudiť úspešné zavádzanie celouníových služieb v oblasti poskytovania úhrad a inkás mala v celej Únii zaviesť povinnosť dosiahnuteľnosti. S cieľom zlepšiť transparentnosť je ďalej vhodné skonsolidovať túto povinnosť a povinnosť dosiahnuteľnosti pri inkasách, ktoré sú už zavedené podľa nariadenia (ES) č. 924/2009, do jediného právneho aktu. Všetky platobné účty príjemcu dosiahnuteľné pre vnútroštátne úhrady by mali byť dosiahnuteľné tiež prostredníctvom celouníovej schémy úhrad. Všetky platobné účty platiteľa dosiahnuteľné pre vnútroštátne inkaso by mali byť tiež dosiahnuteľné prostredníctvom celouníovej schémy inkás. Toto by sa malo uplatňovať bez ohľadu na to, či sa poskytovateľ platobných služieb rozhodne zapojiť do príslušnej schémy úhrad alebo inkás.
- (10) Technická interoperabilita je nevyhnutným predpokladom pre hospodársku súťaž. S cieľom vytvoriť integrovaný trh elektronických platobných systémov v eurách je nevyhnutné, aby spracúvanie úhrad a inkás nebolo obmedzované obchodnými pravidlami alebo technickými prekážkami, napríklad povinnou účasťou vo viac ako jednom systéme na vyrovnanie cezhraničných platieb. Úhrady a inkasá by sa mali uskutočňovať v rámci schémy, ktorej základné pravidlá schvália poskytovatelia platobných služieb zastupujúci väčšinu poskytovateľov platobných služieb z väčšiny členských štátov a tvoriaci väčšinu poskytovateľov platobných služieb v rámci Únie, a sú rovnaké pre cezhraničné transakcie a výhradne vnútroštátne transakcie úhrad a inkás. Ak existuje viac ako jeden platobný systém na spracúvanie takýchto platieb, tieto platobné systémy by mali byť interoperabilné prostredníctvom použitia celouníových a medzinárodných noriem tak, aby všetci používatelia a všetci poskytovatelia platobných služieb mohli čerpať výhody z hladkého priebehu maloobchodných platieb v eurách v celej Únii.

- (11) Vzhľadom na osobitné charakteristiky obchodného trhu, kde všetky medzipodnikové schémy úhrad alebo inkasa musia spĺňať všetky ostatné ustanovenia tohto nariadenia vrátane toho, že musia mať rovnaké pravidlá pre cezhraničné a vnútroštátne transakcie, požiadavka, že účastníci zastupujú väčšinu poskytovateľov platobných služieb vo väčšine členských štátov, by sa mala uplatňovať iba v tom zmysle, že poskytovatelia platobných služieb poskytujúci medzipodnikové služby úhrad alebo inkasa by mali zastupovať väčšinu poskytovateľov platobných služieb vo väčšine členských štátov, v ktorých sú takéto služby dostupné, a mali by predstavovať väčšinu poskytovateľov platobných služieb v Únii, ktorí takéto služby poskytujú.
- (12) Je nevyhnutné identifikovať technické požiadavky jednoznačne určujúce vlastnosti, ktoré musia spĺňať celoúnieové platobné schémy vypracúvané podľa príslušných mechanizmov správy a riadenia, aby sa zaistila interoperabilita medzi platobnými systémami. Takéto technické požiadavky by nemali obmedzovať flexibilitu a inovácie a mali by byť otvorené a neutrálne voči možnému rozvoju a zlepšeniu na platobnom trhu. Technické požiadavky by sa mali navrhnuť s ohľadom na osobitné vlastnosti úhrad a inkás, najmä s ohľadom na údaje obsiahnuté v platobnej správe.
- (13) Je dôležité prijať opatrenia na posilnenie dôvery používateľov platobných služieb v používanie takýchto služieb, najmä pokiaľ ide o inkasá. Tieto opatrenia by mali umožniť platiteľom dať pokyn svojim poskytovateľom platobných služieb na obmedzenie inkás na určitú sumu alebo určitú periodicitu a vytvoriť osobitné pozitívne alebo negatívne zoznamy príjemcov. V rámci zriadenia celoúnieových schém inkás je vhodné, aby spotrebiteľia mohli využívať tieto kontroly. V záujme praktického vykonávania kontrol príjemcov je však dôležité, aby poskytovatelia platobných služieb mali možnosť vykonávať kontroly na základe čísla IBAN a počas prechodného obdobia, a to ale len v prípade potreby, na základe kódu BIC alebo iného jedinečného identifikátora veriteľa uvedených príjemcov. Ďalšie príslušné práva používateľov sú už ustanovené v smernici 2007/64/ES a mali by byť úplne zabezpečené.
- (14) Technická normalizácia je míľnikom pre integráciu sietí, ako napr. platobného trhu Únie. Používanie štandardov vyvinutých medzinárodnými alebo európskymi normalizačnými orgánmi by malo byť od príslušného dátumu povinné pre všetky relevantné transakcie. V kontexte platieb sú takýmto povinnými štandardmi IBAN, BIC a norma pre správy vo finančných službách ISO 20022 XML. Používanie týchto noriem všetkými poskytovateľmi platobných služieb je preto podmienkou úplnej interoperability v celej Únii. Najmä povinné používanie IBAN a BIC by sa tam, kde je to potrebné, malo presadzovať prostredníctvom komplexnej komunikácie a uľahčovacích opatrení v členských štátoch, aby sa umožnil hladký a ľahký prechod na celoúnieové úhrady a inkasá, a to najmä pre spotrebiteľov. Poskytovatelia platobných služieb by mali mať možnosť dohodnúť sa bilaterálne alebo multilaterálne na rozšírení základnej latinskej znakovej sady s cieľom podpory regionálnych variácií štandardných správ SEPA.
- (15) Je absolútne nevyhnutné, aby všetky zúčastnené strany, a najmä občania Únie, boli riadne a včas informovaní, aby boli plne pripravení na zmeny, ktoré prináša SEPA. Kľúčové zúčastnené strany, ako sú poskytovatelia platobných služieb, verejná správa a národné centrálné banky, ako aj iní používatelia pravidelných platieb vo veľkom rozsahu by preto mali uskutočňovať špecifické a rozsiahle informačné kampane primerané potrebe a prispôbené podľa potreby ich publiku, aby sa zvýšilo povedomie verejnosti a aby sa občania pripravili na prechod na systém SEPA. Treba predovšetkým oboznámiť občanov o prechode z BBAN na IBAN. Národné koordináčne výbory SEPA sú najkvalifikovanejšie na koordináciu takýchto informačných kampaní.
- (16) S cieľom umožniť zosúladený transformačný proces v záujme zabezpečenia prehľadnosti a jednoduchosti pre spotrebiteľov je vhodné stanoviť jednotný termín prechodu, do ktorého by mali všetky úhrady a inkasá spĺňať tieto technické požiadavky, pričom trh by sa zároveň mal nechať otvorený pre ďalší vývoj a inovácie.
- (17) Počas prechodného obdobia by mali mať členské štáty možnosť povoliť poskytovateľom platobných služieb, aby spotrebiteľom umožnili naďalej používať BBAN pri vnútroštátnych platobných transakciách pod podmienkou, že sa zabezpečí interoperabilita technickým a bezpečným konvertovaním BBAN do príslušného jednoznačného identifikátora platobného účtu príslušným poskytovateľom platobných služieb. Poskytovateľ platobných služieb by v súvislosti s touto službou nemal vyberať žiadne priame ani nepriame poplatky.
- (18) Hoci je úroveň rozvoja služieb úhrad a inkás v jednotlivých členských štátoch odlišná, stanovenie spoločného termínu realizácie na konci primeraného obdobia, ktoré by umožnilo uskutočniť všetky potrebné procesy, by prispelo ku koordinovanej, koherentnej a integrovanej migrácii na SEPA a pomohlo by zabrániť vzniku dvojrychlostného systému SEPA, ktorý by spôsobil ešte väčší zmätok medzi spotrebiteľmi.
- (19) Poskytovatelia a používatelia platobných služieb by mali mať dostatočný čas na prispôbenie sa technickým požiadavkám, pričom však tento čas na prispôbenie by nemal zbytočne odďaľovať výhody spotrebiteľov alebo penalizovať úsilie iniciatívnych poskytovateľov, ktorí už prešli na systém SEPA. V prípade vnútroštátnych a cezhraničných platobných transakcií by mali poskytovatelia platobných služieb poskytovať svojim retailovým klientom potrebné technické služby, aby sa zabezpečil hladký a bezpečný prechod na technické požiadavky ustanovené v tomto nariadení.

- (20) V súvislosti s obchodnými modelmi pre inkasá je dôležité zabezpečiť právnú istotu subjektom v platobnom sektore. Regulácia multilaterálnych výmenných poplatkov (MVP) pri inkasách je nevyhnutná, aby sa medzi poskytovateľmi platobných služieb vytvorili neutrálne podmienky hospodárskej súťaže a aby sa umožnil rozvoj jednotného trhu s inkasami. Takéto poplatky za transakcie, ktoré sú odopreté, odmietnuté, vrátené alebo stornované, pretože ich nemožno náležite vykonať alebo si vyžadujú mimoriadne spracovanie (tzv. transakcie typu R, u ktorých písmeno R môže znamenať napríklad: odopretie, odmietnutie, vrátenie, stornovanie, odvolanie alebo žiadosť o zrušenie), by na jednotnom trhu mohli pomôcť alokovať náklady efektívnym spôsobom. Pri vytváraní účinného európskeho trhu s inkasom by sa preto javilo prínosné zakázať multilaterálny výmenný poplatok za transakciu. Napriek tomu by poplatky za transakcie typu R mali byť povolené za predpokladu, že spĺňajú určité podmienky. Poskytovatelia platobných služieb musia spotrebiteľom v záujme transparentnosti a ochrany spotrebiteľa poskytnúť jasné a zrozumiteľné informácie o poplatkoch za transakcie typu R. V každom prípade by transakciami typu R nemalo byť dotknuté uplatňovanie článkov 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Okrem toho treba poznamenať, že inkasá a platby kartou majú vo všeobecnosti rôzne vlastnosti, najmä pokiaľ ide o väčšiu možnosť príjemcov motivovať platiteľov k používaniu inkasa prostredníctvom už vopred uzatvorenej zmluvy medzi príjemcom a platiteľom, zatiaľ čo pri platbách kartou žiadna takáto vopred uzatvorená zmluva neexistuje a platobná transakcia je často izolovanou a nepravidelnou udalosťou. Preto ustanoveniami o multilaterálnych výmenných poplatkoch pre inkasá nie je dotknutá analýza multilaterálnych výmenných poplatkov podľa pravidiel hospodárskej súťaže Únie v oblasti transakcií prostredníctvom platobnej karty. Zákaz podľa tohto nariadenia sa nevzťahuje na ďalšie doplnkové služby v prípade, že sú jasne a jednoznačne odlišné od hlavných služieb inkasa a v prípade, že poskytovatelia platobných služieb a používatelia platobných služieb majú možnosť slobodného výberu, či budú alebo nebudú takéto služby poskytovať alebo používať. Tieto služby však naďalej podliehajú pravidlám hospodárskej súťaže Únie a vnútroštátnym pravidlám hospodárskej súťaže.
- (21) Možnosť uplatňovať multilaterálny výmenný poplatok na transakciu pri vnútroštátnych a cezhraničných inkasách by preto mala byť časovo obmedzená, pričom pre uplatňovanie výmenných poplatkov pri transakciách typu R by sa mali ustanoviť všeobecné podmienky.
- (22) Komisia by mala monitorovať poplatky za transakcie typu R v Únii. Poplatky za transakcie typu R na vnútroštnom trhu by sa po určitej dobe mali zjednotiť tak, aby sa neodlišovali v rôznych členských štátoch do takej miery, že by ohrozili rovnaké podmienky.
- (23) V niektorých členských štátoch existujú určité „tradičné“ platobné služby, ktoré sú úhradami alebo inkasami, ale ktoré majú veľmi špecifické funkcionality, často z historických alebo právnych dôvodov. Počet transakcií pri týchto službách je obvykle minimálny. Takéto služby by sa preto mohli klasifikovať ako produkty pre špecifické skupiny zákazníkov („niche products“). Prechodným obdobím pre takéto produkty, ktoré by bolo dostatočne dlhé na to, aby sa minimalizoval vplyv migrácie na používateľov platobných služieb, by sa malo obom stranám trhu pomôcť zamerať sa najprv na migráciu hlavnej časti úhrad a inkás, čím sa dosiahne to, že väčšinu potenciálnych prínosov integrovaného platobného trhu v Únii bude možné využívať skôr. V niektorých členských štátoch existujú špecifické nástroje inkasa, ktoré sa javia ako veľmi podobné transakciám prostredníctvom platobnej karty, pri ktorých platiteľ používa na predajnom mieste kartu na iniciovanie platobnej transakcie, ale podkladovou platobnou transakciou je inkaso. V týchto platobných transakciách sa karta používa len na načítanie s cieľom uľahčiť elektronické vygenerovanie oprávnenia, ktoré musí platiteľ podpísať na predajnom mieste. Hoci takéto platobné služby nie je možné kvalifikovať ako produkt pre špecifickú skupinu zákazníkov, je vzhľadom na významný objem transakcií, ktorých sa týkajú, nutné v súvislosti s týmito platobnými službami stanoviť prechodné obdobie. Toto prechodné obdobie by malo byť dostatočne dlhé na to, aby umožnilo zúčastneným stranám zaviesť dostatočnú náhradu SEPA.
- (24) Pre správne fungovanie vnútorného trhu platieb je nevyhnutné zaistiť, aby platitelia, ako napr. spotrebiteľia, podniky alebo verejné orgány, mohli zasielať úhrady na platobné účty príjemcov platieb, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v iných členských štátoch a sú dosiahnuteľní v súlade s týmto nariadením.
- (25) Aby sa zaistil plynulý prechod na systém SEPA, malo by akékoľvek platné povolenie na prijímanie opakovaných inkás v prospech daného príjemcu v rámci tradičnej schémy ostať po uplynutí termínu migrácie stanoveného v tomto nariadení naďalej platným. Takéto povolenie by sa malo považovať za súhlas s realizáciou inkás v prospech tohto príjemcu v súlade s týmto nariadením, udelený poskytovateľovi platobných služieb platiteľa, pokiaľ neexistujú vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa zachovania platnosti oprávnenia alebo dohôd s klientmi, ktorými sa oprávnenia na inkaso menia s cieľom umožniť zachovanie ich platnosti. Práva spotrebiteľov však musia byť chránené a v prípade, že súčasťou existujúcich oprávnení na inkaso sú práva na bezpodmienečnú refundáciu, takéto práva by mali byť zachované.
- (26) Príslušné orgány by mali mať právomoc efektívne plniť svoje monitorovacie povinnosti a prijímať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia platobných služieb dodržiavali toto nariadenie vrátane vybavovania sťažností. Členské štáty by mali zabezpečiť aj to, aby sťažnosti na používateľov platobných služieb, ktorí nedodržiavajú toto nariadenie, mohli byť podávané a vybavované účinným a efektívnym spôsobom, a to správnymi alebo súdnymi prostriedkami. S cieľom

dodržiavať toto nariadenie by príslušné orgány rôznych členských štátov mali spolupracovať navzájom a v prípade potreby s Európskou centrálnou bankou (ďalej len „ECB“) a národnými centrálnymi bankami členských štátov a inými príslušnými orgánmi, ako napríklad Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾ (ďalej len „EOB“), určenými podľa právnych predpisov Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa uplatňujú na poskytovateľov platobných služieb.

- (27) Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá o sankciách, ktoré sa uplatňujú v prípade porušenia tohto nariadenia, a mali by zabezpečiť, aby tieto sankcie boli účinné, primerané a odrádzajúce a aby sa uplatňovali. Tieto sankcie by sa nemali uplatňovať na spotrebiteľov.
- (28) S cieľom zabezpečiť možnosť nápravy v prípadoch nesprávneho uplatňovania tohto nariadenia alebo v prípade vzniku sporov medzi poskytovateľmi platobných služieb a používateľmi platobných služieb týkajúcich práv a povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia by členské štáty mali zaviesť primerané a účinné postupy na mimosúdne podávanie sťažností a nápravu. Členské štáty by mali mať možnosť prijať rozhodnutie uplatňovať tieto postupy iba v prípade spotrebiteľov alebo iba v prípade spotrebiteľov a mikropodnikov.
- (29) Komisia by mala predložiť správu o uplatňovaní tohto nariadenia Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru, EOB a ECB. K správe sa môže podľa potreby priložiť návrh na zmenu a doplnenie tohto nariadenia.
- (30) S cieľom zabezpečiť aktuálnosť technických požiadaviek na úhrady a inkasá v eurách by Komisia, pokiaľ ide o tieto technické požiadavky, mala byť splnomocnená prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ. Vo vyhlásení (č. 39) k článku 290 ZFEÚ pripojenom k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, ktorá prijala Lisabonskú zmluvu, konferencia berie na vedomie zámer Komisie pokračovať v súlade so svojou zaužívanou praxou v porádach s odborníkmi, ktorých vymenovali členské štáty, pri vypracovávaní návrhov delegovaných aktov v oblasti finančných služieb. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila primerané a transparentné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni, vrátane konzultácií s ECB a všetkými príslušnými zúčastnenými stranami. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (31) Keďže poskytovatelia platobných služieb so sídlom v členských štátoch, ktorých menou nie je euro, by potrebovali

vykonať osobitné prípravné práce mimo platobného trhu ich vnútroštátnej meny, takýmto poskytovateľom platobných služieb by sa malo umožniť, aby na určité obdobie odložili uplatňovanie týchto technických požiadaviek. Členské štáty, ktoré nemajú euro ako svoju menu, by však mali plniť tieto technické požiadavky, aby sa vytvorila skutočná európska oblasť platieb, ktorá posilní vnútorný trh.

- (32) Na zabezpečenie širokej podpory pre SEPA zo strany verejnosti je nutné zaistiť vysokú úroveň ochrany platiteľov, najmä v prípade inkás. Súčasný, jediný celoeurópsky systém inkás pre spotrebiteľov, ktorý vytvorila EPC, poskytuje bezpodmienečné právo na vrátenie prostriedkov bez akýchkoľvek otázok v prípade autorizovaných platieb počas obdobia ôsmich týždňov odo dňa odpočítania prostriedkov, pričom toto právo na vrátenie prostriedkov podlieha niektorým podmienkam podľa článkov 62 a 63 smernice 2007/64/ES. Vzhľadom na prevládajúcu situáciu na trhu a potrebu zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa by sa mal vplyv týchto ustanovení posúdiť v správe, ktorú Komisia v súlade s článkom 87 smernice 2007/64/ES predloží najneskôr do 1. novembra 2012 Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a ECB a ku ktorej prípadne pripojí i návrh na ich revíziu.
- (33) Spracovanie osobných údajov vykonávané podľa tohto nariadenia sa riadi smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽²⁾. Migrácia na systém SEPA a zavedenie spoločných noriem a pravidiel pre platby by mali byť založené na dodržiavaní vnútroštátnych právnych predpisov o ochrane citlivých osobných údajov v členských štátoch a mali by chrániť záujmy občanov Únie.
- (34) Finančné správy týkajúce sa platieb a prevodov v rámci SEPA nepatria do rozsahu pôsobnosti Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými z 28. júna 2010 o spracovaní a zasielaní údajov obsiahnutých vo finančných správach z Európskej únie do Spojených štátov na účely Programu na sledovanie financovania terorizmu⁽³⁾.
- (35) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to stanovenie technických a obchodných požiadaviek na úhrady a inkasá v eurách, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu alebo dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto nariadenie rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(1) Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12.

(2) Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) Ú. v. EÚ L 195, 27.7.2010, s. 5.

- (36) Členské štáty podľa článku 5 ods. 1 nariadenia (ES) č. 924/2009 musia odstrániť vnútroštátne vykazovacie povinnosti založené na bankovom zúčtovaní uložené poskytovateľom platobných služieb na účely štatistiky platobnej bilancie, ktoré sa týkajú platobných transakcií ich zákazníkov do 50 000 EUR. Zber štatistických údajov o platobných bilanciách založený na bankovom zúčtovaní sa začal po ukončení devízových kontrol a predstavuje hlavný zdroj údajov spolu s inými zdrojmi, ako sú priame prieskumy, ktoré prispievajú k dobrej kvalite štatistických údajov. Od začiatku 90. rokov sa niektoré členské štáty rozhodli spoliehať sa viac na informácie hlásené priamo podnikmi a domácnosťami, ako na údaje, ktoré sa poskytujú prostredníctvom bánk v mene ich zákazníkov. Hoci podávanie správ založené na bankovom zúčtovaní predstavuje riešenie, ktoré z hľadiska spoločnosti ako celku znižuje náklady na zostavenie platobnej bilancie a zároveň zabezpečuje dobrú kvalitu štatistických údajov, v prísnych podmienkach cezhraničných platieb môže zachovanie takéhoto podávania správ v niektorých členských štátoch znížiť účinnosť a zvýšiť náklady. Keďže jedným z cieľov SEPA je znížiť náklady na cezhraničné platby, podávanie správ o platobnej bilancii na základe bankového zúčtovania by sa malo úplne zrušiť.
- (37) S cieľom zvýšiť právnu istotu je vhodné zosúladiť termíny pre výmenné poplatky ustanovené v článku 7 nariadenia (ES) č. 924/2009 s ustanoveniami uvádzanými v tomto nariadení.
- (38) Nariadenie (ES) č. 924/2009 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet a rozsah pôsobnosti

- V tomto nariadení sa ustanovujú pravidlá na úhrady a inkasá denominované v eurách v rámci Únie, keď sa poskytovateľ platobných služieb platiteľa, ako aj poskytovateľ platobných služieb príjemcu nachádzajú v Únii alebo keď jediný poskytovateľ platobných služieb vykonávajúci danú platobnú transakciu sídli v Únii.
- Toto nariadenie sa neuplatňuje na:
 - platobné transakcie uskutočňované medzi poskytovateľmi platobných služieb a v rámci nich vrátane ich agentov alebo pobočiek na ich vlastný účet;
 - platobné transakcie spracúvané a vyrovnávané prostredníctvom platobných systémov platieb vysokej hodnoty s výnimkou platobných transakcií inkasa, pri ktorých platiteľ výslovne nepožiadala, aby boli vykonané prostredníctvom platobného systému platieb vysokej hodnoty;
 - platobné transakcie prostredníctvom platobnej karty alebo podobného nástroja vrátane výberov hotovosti, pokiaľ sa platobná karta alebo podobný nástroj používa iba na získanie informácií potrebných na priame vykonanie úhrady

alebo inkasa v prospech platobného účtu a z platobného účtu identifikovaného prostredníctvom čísel BBAN alebo IBAN;

- platobné transakcie prostredníctvom akýchkoľvek telekomunikačných, digitálnych alebo IT zariadení, ak výsledkom takýchto platobných transakcií nie je úhrada alebo inkaso v prospech platobného účtu a z neho, identifikovaného číslom BBAN alebo IBAN;
- poukázania peňazí vymedzené v bode 13 článku 4 smernice 2007/64/ES;
- platobné transakcie, pri ktorých sa prevádzajú elektronické peniaze v zmysle článku 2 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva⁽¹⁾, pokiaľ výsledkom takýchto transakcií nie je úhrada alebo inkaso v prospech a z platobného účtu identifikovaného číslom BBAN alebo IBAN.

3. Ak sú platobné schémy založené na platobných transakciách vychádzajúcich z úhrad alebo inkas, avšak majú ďalšie voliteľné vlastnosti alebo služby, toto nariadenie sa uplatňuje len na úhrady alebo inkasá.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- „úhrada“ je vnútroštátna alebo cezhraničná platobná služba pripísania prostriedkov z platobnej transakcie alebo série platobných transakcií z platobného účtu platiteľa na platobný účet príjemcu prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb, ktorý vedie platobný účet platiteľa na základe pokynu platiteľa;
- „inkaso“ je vnútroštátna alebo cezhraničná platobná služba, pri ktorej sa zaťažuje platobný účet platiteľa, keď platobnú transakciu iniciuje príjemca platby na základe súhlasu platiteľa;
- „platiteľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má platobný účet a ktorá povolí uskutočnenie platobného príkazu z tohto platobného účtu tým, že dá svojmu poskytovateľovi platobných služieb pokyn na vykonanie platobnej transakcie, alebo v prípade, že platobný účet platiteľa neexistuje, fyzická alebo právnická osoba, ktorá vydáva platobný príkaz v prospech platobného účtu príjemcu;
- „príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má platobný účet a je zamýšľaným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej operácie;
- „platobný účet“ je účet vedený na meno jedného alebo viacerých používateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných transakcií;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7.

6. „platobný systém“ je systém prevodov finančných prostriedkov s formálnymi a štandardizovanými opatreniami a spoločnými pravidlami spracovania, klíringu alebo vyrovnania platobných transakcií;
7. „platobná schéma“ je jednotný súbor pravidiel, postupov, noriem a/alebo vykonávacích usmernení dohodnutých medzi poskytovateľmi platobných služieb na vykonávanie platobných transakcií v celej Únii a v členských štátoch, ktorý je oddelený od všetkých infraštruktúr alebo platobných systémov, ktoré podporujú jeho prevádzku;
8. „poskytovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ, ktorý spadá do ktorejkoľvek z kategórií uvedených v článku 1 ods. 1 smernice 2007/64/ES, a fyzické alebo právnické osoby uvedené v článku 26 smernice 2007/64/ES s výnimkou subjektov uvedených v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií⁽¹⁾, ktorým bola udelená výnimka v zmysle článku 2 ods. 3 smernice 2007/64/ES;
9. „používateľ platobných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá využíva platobné služby ako platiteľ alebo príjemca;
10. „platobná transakcia“ je úkon prevodu finančných prostriedkov medzi platobnými účtami v Únii, a to z podnetu platiteľa alebo príjemcu, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom;
11. „platobný príkaz“ je pokyn platiteľa alebo príjemcu svojmu poskytovateľovi platobných služieb, ktorým žiada o vykonanie platobnej transakcie;
12. „výmenný poplatok“ je poplatok medzi poskytovateľmi platobných služieb platiteľa a poskytovateľmi platobných služieb príjemcu za inkaso;
13. „multilaterálny výmenný poplatok“ je poplatok, ktorý je predmetom dojednania medzi viac než dvoma poskytovateľmi platobných služieb;
14. „BBAN“ je identifikátor čísla platobného účtu, ktorým sa jednoznačne spája konkrétny platobný účet vedený poskytovateľom platobných služieb v členskom štáte a ktorý možno používať iba na vnútroštátne platobné transakcie, pričom ten istý platobný účet je na cezhraničné platobné transakcie identifikovaný číslom IBAN;
15. „IBAN“ je medzinárodný identifikátor čísla platobného účtu, ktorým sa jednoznačne spája konkrétny platobný účet v členskom štáte a ktorého zloženie je stanovené Medzinárodnou organizáciou pre normalizáciu (ISO);
16. „BIC“ je obchodný identifikačný kód, ktorým sa jednoznačne identifikuje poskytovateľ platobných služieb a ktorého zloženie je stanovené Medzinárodnou organizáciou pre normalizáciu (ISO);
17. „štandard ISO 20022 XML“ je štandard na vývoj elektronických finančných správ, ako ho vymedzuje ISO, ktorý zahŕňa fyzickú reprezentáciu platobných transakcií pomocou syntaxe XML v súlade s obchodnými pravidlami a vykonávacími usmerneniami celouúniových schém pre platobné transakcie v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia;
18. „platobný systém platieb vysokej hodnoty“ je platobný systém, ktorého hlavným účelom je spracovávať, klírovať alebo vyrovnávať jednotlivé platobné transakcie, ktoré majú vysokú prioritu a naliehavosť a zahŕňajú predovšetkým platby vysokej hodnoty;
19. „dátum vyrovnania“ je dátum, ku ktorému sa splnia záväzky týkajúce sa prevodu finančných prostriedkov medzi poskytovateľom platobných služieb platiteľa a poskytovateľom platobných služieb príjemcu;
20. „inkasovanie“ je časť inkasa začínajúca sa jeho iniciovaním zo strany príjemcu a končiacia normálnym zaťažením platobného účtu platiteľa;
21. „oprávnenie“ je vyjadrenie súhlasu a autorizácia platiteľa príjemcovi a (priamo alebo nepriamo prostredníctvom príjemcu) poskytovateľovi platobných služieb platiteľa na to, aby sa umožnilo príjemcovi iniciovať inkasovanie na zaťaženie konkrétneho platobného účtu platiteľa a aby sa umožnilo poskytovateľovi platobných služieb platiteľa splniť tieto pokyny;
22. „retailový platobný systém“ je platobný systém, ktorý nie je platobným systémom platieb vysokej hodnoty a ktorého hlavným účelom je spracovávať, klírovať alebo vyrovnávať úhrady alebo inkasá, ktoré sú obvyčajne zasielané spoločne, pričom ide najmä o malé sumy a nízku prioritu;
23. „mikropodnik“ je podnik, ktorý je v čase uzavretia zmluvy o platobných službách podnikom v zmysle vymedzenia v článku 1 a článku 2 odsek 1 a 3 prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES⁽²⁾;
24. „spotrebiteľ“ je fyzická osoba, ktorá v rámci zmlúv o platobných službách koná na iné než obchodné, podnikateľské alebo profesijné účely;
25. „transakcia R“ je platobná transakcia, ktorú poskytovateľ platobných služieb nemôže riadne uskutočniť alebo ktorej výsledkom je výnimočné spracovanie, okrem iného pre nedostatok prostriedkov, zrušenie, chybnú sumu alebo chybný dátum, nedostatočné oprávnenie alebo chybný alebo uzavretý platobný účet;
26. „cezhraničná platobná transakcia“ je platobná transakcia, ktorú iniciuje platiteľ alebo príjemca a pri ktorej sa poskytovateľ platobných služieb platiteľa a poskytovateľ platobných služieb príjemcu nachádzajú v rôznych členských štátoch;
27. „vnútroštátna platobná transakcia“ je platobná transakcia, ktorú iniciuje platiteľ alebo príjemca a pri ktorej sa poskytovateľ platobných služieb platiteľa a poskytovateľ platobných služieb príjemcu nachádzajú v rovnakom členskom štáte;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

28. „referenčná strana“ je fyzická alebo právnická osoba, v mene ktorej platiteľ uskutoční platbu alebo príjemca prijme platbu.

Článok 3

Dosiahnuteľnosť

1. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu, ktorý je dosiahnuteľný pre vnútroštátne úhrady v rámci platobnej schémy, je v súlade s pravidlami celoúnieovej platobnej schémy dosiahnuteľný pre úhrady iniciované platiteľom prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb sídliaceho v ktoromkoľvek členskom štáte.

2. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa, ktorý je dosiahnuteľný pre vnútroštátne inkasá v rámci platobnej schémy, je v súlade s pravidlami celoúnieovej platobnej schémy dosiahnuteľný pre inkasá iniciované príjemcom prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb nachádzajúceho sa v ktoromkoľvek členskom štáte.

3. Odsek 2 sa uplatňuje iba na inkasá, ktoré sú dostupné pre spotrebiteľov ako platiteľov v rámci platobnej schémy.

Článok 4

Interoperabilita

1. Platobné schémy, ktoré využívajú poskytovateľa platobných služieb na účely vykonávania úhrad a inkás, spĺňajú tieto podmienky:

- a) ich pravidlá sú rovnaké pre vnútroštátne a cezhraničné úhrady v rámci Únie a podobne pre vnútroštátne a cezhraničné inkasá v rámci Únie a
- b) účastníci platobnej schémy predstavujú väčšinu poskytovateľov platobných služieb v rámci väčšiny členských štátov a tvoria väčšinu poskytovateľov platobných služieb v rámci Únie, pričom zohľadňujú sa len tí poskytovatelia platobných služieb, ktorí poskytujú úhrady alebo inkasá.

Pokiaľ platiteľ ani príjemca nie sú spotrebiteľmi, na účely prvého pododseku písm. b) sa zohľadňujú len tie členské štáty, v ktorých poskytovatelia platobných služieb poskytujú takéto služby, a len poskytovatelia platobných služieb, ktorí poskytujú takéto služby.

2. Prevádzkovateľ alebo – v prípade, že oficiálny prevádzkovateľ neexistuje – účastníci retailového platobného systému v Únii zabezpečia, aby ich platobný systém bol technicky interoperabilný s ostatnými retailovými platobnými systémami v Únii prostredníctvom použitia štandardov vyvinutých medzinárodnými alebo európskymi normalizačnými orgánmi. Okrem toho neprijmú obchodné pravidlá, ktoré by obmedzili interoperabilitu s ostatnými retailovými platobnými systémami v Únii. Platobné systémy vymedzené podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčto-

vaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov⁽¹⁾ sú povinné zabezpečiť len technickú interoperabilitu s ostatnými platobnými systémami navrhnutými podľa tej istej smernice.

3. Spracúvanie úhrad a inkás nie je obmedzované technickými prekážkami.

4. Vlastník platobnej schémy alebo, ak neexistuje oficiálny vlastník platobnej schémy, hlavný účastník novovzniknutej retailovej schémy, ktorý má účastníkov minimálne v ôsmich členských štátoch, môže požiadať príslušné orgány v členskom štáte, v ktorom sa vlastník platobnej schémy alebo hlavný účastník nachádzajú, o dočasnú výnimku z podmienok stanovených v odseku 1 prvom pododseku písm. b). Tieto príslušné orgány po konzultáciách s príslušnými orgánmi v ostatných členských štátoch, v ktorých má nová schéma účastníka, Komisiou a ECB môžu udeliť takúto výnimku na maximálne tri roky. Tieto príslušné orgány pri prijímaní rozhodnutia vychádzajú z potenciálu novej platobnej schémy rozvinúť sa na plnohodnotnú celoeurópsku platobnú schému a jej prínosu k zlepšeniu hospodárskej súťaže alebo podpore inovácií.

5. S výnimkou platobných služieb využívajúcich výnimku podľa článku 16 ods. 4 nadobudne tento článok účinnosť do 1. februára 2014.

Článok 5

Požiadavky na úhrady a inkasá

1. Poskytovatelia platobných služieb vykonávajú úhrady a inkasá v súlade s týmito požiadavkami:

- a) musia používať identifikátor čísla platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy na identifikáciu platobných účtov bez ohľadu na sídlo dotknutých poskytovateľov platobných služieb;
- b) pri zasielaní platobných transakcií inému poskytovateľovi platobných služieb alebo prostredníctvom maloobchodného platobného systému musia používať formáty správ uvedené v bode 1 písm. b) prílohy;
- c) musia zabezpečiť, aby používatelia platobných služieb používali na identifikáciu platobných účtov identifikátor čísla platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy bez ohľadu na to, či sa poskytovateľ platobných služieb platiteľa, ako aj poskytovateľ platobných služieb príjemcu alebo jediný poskytovateľ platobných služieb zúčastnený na platobnej transakcii nachádza v rovnakom členskom štáte alebo v iných členských štátoch;
- d) musia zabezpečiť, aby sa v prípade, že používateľ platobných služieb, ktorý nie je spotrebiteľ ani mikropodnik, iniciuje alebo prijme jednotlivé úhrady alebo jednotlivé inkasá, ktoré sa neprevádzajú jednotlivo, ale sú zasielané spoločne, používali formáty správ uvedené v bode 1 písm. b) prílohy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

Bez toho, aby bolo dotknuté písmeno b) prvého pododseku, poskytovatelia platobných služieb na osobitnú žiadosť používateľa platobných služieb použijú vo vzťahu k tomuto používateľovi platobných služieb formáty správ uvedené v bode 1 písm. b) prílohy.

2. Poskytovatelia platobných služieb vykonávajú úhrady v súlade s týmito požiadavkami, pričom však súčasne podliehajú akejkoľvek povinnosti stanovenej vo vnútroštátnom práve, ktorým sa vykonáva smernica 95/46/ES:

- a) poskytovateľ platobných služieb platiteľa musí zabezpečiť, aby platiteľ poskytol údaje uvedené v bode 2 písm. a) prílohy;
- b) poskytovateľ platobných služieb platiteľa musí poskytnúť poskytovateľovi platobných služieb príjemcu údaje uvedené v bode 2 písm. b) prílohy;
- c) poskytovateľ platobných služieb príjemcu musí poskytnúť alebo sprístupniť príjemcovi údaje uvedené v bode 2 písm. d) prílohy.

3. Poskytovatelia platobných služieb vykonávajú inkasá v súlade s týmito požiadavkami, pričom však súčasne podliehajú akejkoľvek povinnosti stanovenej vo vnútroštátnom práve, ktorým sa vykonáva smernica 95/46/ES:

- a) poskytovateľ platobných služieb príjemcu musí zabezpečiť, aby:
 - i) príjemca poskytol údaje uvedené v bode 3 písm. a) prílohy s prvým inkasom a jednorazovým inkasom a každou následnou platobnou transakciou;
 - ii) platiteľ udelil súhlas príjemcovi, ako aj poskytovateľovi platobných služieb platiteľa (priamo alebo nepriamo prostredníctvom príjemcu), pričom oprávnenia spolu s neskoršími úpravami alebo zrušením uloží príjemca alebo tretia strana v mene príjemcu a príjemcu o tejto požiadavke informuje poskytovateľ platobných služieb v súlade s článkami 41 a 42 smernice 2007/64/ES;
- b) poskytovateľ platobných služieb príjemcu musí poskytnúť poskytovateľovi platobných služieb platiteľa údaje uvedené v bode 3 písm. b) prílohy;
- c) poskytovateľ platobných služieb platiteľa musí poskytnúť alebo sprístupniť platiteľovi údaje uvedené v bode 3 písm. c) prílohy;
- d) platiteľ musí mať právo dať svojmu poskytovateľovi platobných služieb:
 - i) pokyn na obmedzenie inkasa na určitú sumu alebo periodicitu alebo oboje;
 - ii) v prípade, že oprávnenie v rámci platobnej schémy neposkytuje právo na vrátenie finančných prostriedkov, pokyn na overenie každého inkasa a kontrolu toho, či sa suma a periodicita zadaného inkasa rovná sume a periodicite dohodnutej v oprávnení, a to pred tým, ako sa zaťaží ich platobný účet a na základe informácií súvisiacich s daným oprávnením;

- iii) pokyn na zablokovanie akýchkoľvek inkás z platobného účtu platiteľa alebo na zablokovanie akýchkoľvek inkás prichádzajúcich od jedného alebo viacerých bližšie určených príjemcov alebo na autorizáciu inkás iniciovaných iba jedným alebo viacerými bližšie určenými príjemcami.

Ak ani platiteľ ani príjemca nie je spotrebiteľ, poskytovatelia platobných služieb nie sú povinní dodržiavať ustanovenia písmena d) bodu i), ii) alebo iii).

Platiteľov poskytovateľ platobných služieb informuje platiteľa v súlade s článkami 41 a 42 smernice 2007/64/ES o právach uvedených v písmene d).

Pri prvom inkase alebo jednorazovom inkase a pri každom následnom inkase príjemca zašle svojmu poskytovateľovi platobných služieb informácie súvisiace s daným oprávnením a poskytovateľ platobných služieb príjemcu postúpi tieto informácie súvisiace s daným oprávnením poskytovateľovi platobných služieb platiteľa pri každom inkase.

4. Okrem požiadaviek uvedených v odseku 1 príjemca, ktorý prijíma úhrady, oznámi svojim platiteľom identifikátor čísla svojho platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy a do 1. februára 2014 v prípade vnútroštátnych platobných transakcií a do 1. februára 2016 v prípade cezhraničných platobných transakcií – ale len ak je to potrebné – kód BIC svojho poskytovateľa platobných služieb.

5. Pred prvým priamym inkasom platiteľ oznámi identifikátor čísla svojho platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy. Platiteľ oznámi kód BIC poskytovateľa platobných služieb do 1. februára 2014 v prípade vnútroštátnych platobných transakcií a do 1. februára 2016 v prípade cezhraničných platobných transakcií, ale len ak je to potrebné.

6. V prípade, že rámcová zmluva medzi platiteľom a poskytovateľom platobných služieb platiteľa nezahŕňa právo na vrátenie finančných prostriedkov, poskytovateľ platobných služieb platiteľa overí každé inkaso bez toho, aby bol dotknutý odsek 3 písm. a) bod ii), s cieľom zistiť, či sa suma zadaného inkasa rovná sume a periodicite dohodnutej v oprávnení, a to pred tým, ako zaťaží platobný účet platiteľa, a na základe informácií súvisiacich s daným oprávnením.

7. Po 1. februári 2014 v prípade vnútroštátnych platobných transakcií a po 1. februári 2016 v prípade cezhraničných platobných transakcií nebudú poskytovatelia platobných služieb žiadať, aby používatelia platobných služieb uvádzali kód BIC poskytovateľov platobných služieb platiteľa alebo poskytovateľov platobných služieb príjemcu.

8. Poskytovatelia platobných služieb platiteľa a príjemcu si neuplatňujú žiadne dodatočné poplatky a ani iné odplaty za proces načítania, ktorým sa automaticky generuje oprávnenie pre tieto platobné transakcie iniciované prostredníctvom platobnej karty na predajnom mieste, ktorých výsledkom je inkaso.

Článok 6

Dátumy ukončenia

1. Najneskôr od 1. februára 2014 sa musia úhrady uskutočňovať v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými v článku 5 ods. 1, 2 a 4 a bodoch 1 a 2 prílohy.
2. Najneskôr od 1. februára 2014 sa musia inkasá uskutočňovať v súlade s článkom 8 ods. 2 a 3 a požiadavkami ustanovenými v článku 5 ods. 1, 3, 5, 6 a 8 a bodoch 1 a 3 prílohy.
3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, inkasá sa uskutočnia v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 8 ods. 1, a to od 1. februára 2017 v prípade vnútroštátnych platobných transakcií a od 1. novembra 2012 v prípade cezhraničných platobných transakcií.
4. V prípade vnútroštátnych platobných transakcií môže členský štát alebo – po schválení zo strany dotknutého členského štátu – i poskytovateľ platobných služieb členského štátu ustanoviť skoršie termíny ako tie, ktoré sa uvádzajú v odsekoch 1 a 2, po tom, ako zohľadnili a posúdili pripravenosť a ochotu svojich občanov.

Článok 7

Platnosť oprávnení a právo na vrátenie finančných prostriedkov

1. Platné oprávnenie na vykonávanie opakovaných inkás v rámci pôvodnej platobnej schémy pred 1. februárom 2014 ostáva po tomto dátume naďalej platným a považuje sa za súhlas s realizáciou opakovaných inkás v prospech tohto príjemcu v súlade s týmto nariadením udelený poskytovateľovi platobných služieb platiteľa, pokiaľ neexistujú vnútroštátne právne predpisy alebo dohody s klientmi, ktorými sa zachováva platnosť oprávnení na inkaso.
2. Oprávnenie uvedené v odseku 1 umožňuje bezpodmienečné vrátenie finančných prostriedkov a vrátenie finančných prostriedkov s referenčným dátumom pripísania, keď nárok na vrátenie finančných prostriedkov vznikol, ak bolo takéto právo na vrátenie finančných prostriedkov ustanovené v rámci existujúceho oprávnenia.

Článok 8

Výmenné poplatky za inkaso

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, sa na inkaso nesmú uplatňovať žiadne multilaterálne výmenné poplatky na inkaso ani iné dohodnuté odmeny s rovnocenným predmetom alebo účinkom.
2. Pri transakciách typu R sa môže uplatniť multilaterálny výmenný poplatok za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:
 - a) dohovor sa zameriava na efektívne alokovanie nákladov na poskytovateľa platobných služieb alebo používateľa jeho platobných služieb podľa toho, ktorý spôsobil transakciu typu R, pričom sa zohľadní existencia transakčných nákladov

a zaistí sa, aby sa platiteľovi automaticky neúčtovali žiadne poplatky a poskytovateľ platobných služieb neúčtuje používateľovi platobných služieb poplatky za daný typ transakcie R, ktoré by boli vyššie ako náklady, ktoré za takéto transakcie znášal poskytovateľ platobných služieb;

- b) poplatky sú založené výhradne na nákladoch;
- c) úroveň poplatkov nepresahuje skutočné náklady na spracovanie transakcie typu R u cenovo najefektívnejšieho porovnateľného poskytovateľa platobných služieb, ktorý je reprezentatívnou stranou dohovoru, pokiaľ ide o počet transakcií a povahu služieb;
- d) uplatňovanie poplatkov v súlade s písmenami a), b) a c) zabráňuje poskytovateľom platobných služieb v tom, aby svojim príslušným používateľom platobných služieb účtovali dodatočné poplatky súvisiace s nákladmi, ktorých sa týkajú tieto výmenné poplatky;
- e) k dohovoru neexistuje žiadna praktická a ekonomicky vhodná alternatíva, ktorá by viedla k rovnako efektívnemu alebo efektívnejšiemu zaobchádzaniu s transakciami typu R pri rovnakých alebo nižších nákladoch pre spotrebiteľov.

Na účely prvého pododseku sa vo výpočte poplatkov za transakciu typu R zohľadňujú iba tie kategórie nákladov, ktoré priamo a jednoznačne súvisia so spracovaním transakcie typu R. Tieto náklady sa určujú presne. Štruktúra výšky nákladov vrátane osobitného uvedenia každej z ich zložiek tvorí súčasť dohovoru, aby sa umožnilo ľahké overovanie a monitorovanie.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú primerane na jednostranné dohody poskytovateľa platobných služieb a bilaterálne dohody medzi poskytovateľmi platobných služieb, ktoré majú obdobný cieľ alebo účinok ako multilaterálna dohoda.

Článok 9

Dostupnosť platieb

1. Platiteľ vykonávajúci úhradu na platobný účet príjemcu v rámci Únie neurčuje členský štát, v ktorom musí byť daný platobný účet otvorený za predpokladu, že daný platobný účet je dostupný v súlade s článkom 3.
2. Príjemca prijímajúci úhradu alebo používajúci inkaso na prijímanie finančných prostriedkov od platiteľa, ktorý má otvorený platobný účet v rámci Únie, neurčuje členský štát, v ktorom má byť daný platobný účet otvorený za predpokladu, že daný platobný účet je dostupný v súlade s článkom 3.

Článok 10

Príslušné orgány

1. Členské štáty vymenujú za príslušné orgány zodpovedné za zaisťovanie súladu s týmto nariadením verejné orgány, orgány uznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov alebo uznané verejnými orgánmi výslovne splnomocnenými na tento účel na základe vnútroštátnych právnych predpisov vrátane národných centrálnych bánk. Členské štáty môžu ako príslušné orgány určiť jestvujúce orgány.

2. Členské štáty upovedomia Komisiu o príslušných orgánoch vymenovaných podľa odseku 1 do 1. februára 2013. Bezodkladne informujú Komisiu a Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej len „EOB“) o každej následnej zmene týkajúcej sa týchto orgánov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány uvedené v odseku 1 mali všetky právomoci nevyhnutné na výkon svojich povinností. Ak existuje viac ako jeden príslušný orgán pre záležitosti, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie na ich území, členské štáty zabezpečia, aby tieto orgány úzko spolupracovali, aby mohli účinne plniť svoje príslušné povinnosti.

4. Príslušné orgány účinne monitorujú dodržiavanie tohto nariadenia poskytovateľmi platobných služieb a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie tohto dodržiavania. Príslušné orgány navzájom spolupracujú v súlade s článkom 24 smernice 2007/64/ES a článkom 31 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Článok 11

Sankcie

1. Členské štáty stanovia do 1. februára 2013 pravidlá o sankciách uplatniteľných za porušovanie tohto nariadenia a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich zavedenia. Takéto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto pravidlá a opatrenia Komisii do 1. augusta 2013 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

2. Sankcie uvedené v odseku 1 sa neuplatňujú na spotrebiteľov.

Článok 12

Postupy mimosúdneho podávania sťažností a nápravy

1. Členské štáty zavedú primerané a účinné postupy mimosúdneho podávania sťažností a nápravy s cieľom urovnať spory týkajúce sa práv a povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia medzi používateľmi platobných služieb, prípadne poskytovateľmi týchto platobných služieb. Na tieto účely členské štáty poveria už existujúce orgány, prípadne zriadia nové.

2. Členské štáty upovedomia Komisiu o orgánoch uvedených v odseku 1 do 1. februára 2013. Bezodkladne informujú Komisiu o každej následnej zmene týkajúcej sa týchto orgánov.

3. Členské štáty môžu stanoviť, že tento článok sa uplatňuje iba na používateľov platobných služieb, ktorí sú spotrebiteľia, alebo používateľov platobných služieb, ktorí sú spotrebiteľia a mikropodniky. Členské štáty informujú Komisiu o všetkých takýchto opatreniach do 1. augusta 2013.

Článok 13

Delegovanie právomoci

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 14 prijať delegované akty týkajúce sa zmeny a doplnenia prílohy s cieľom zohľadňovať technický pokrok a vývoj na trhu.

Článok 14

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 13 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 31. marca 2012 Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 13 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 13 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.

Článok 15

Preskúmanie

Komisia do 1. februára 2017 predloží Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru, Európskej centrálnej banke a Európskemu orgánu pre bankovníctvo správu o uplatňovaní tohto nariadenia, ku ktorej podľa potreby pripojí návrh.

Článok 16

Prechodné ustanovenia

1. Odchyľne od článku 6 ods. 1 a 2 môžu členské štáty umožniť poskytovateľom platobných služieb poskytovať do 1. februára 2016 služby konverzie pre vnútroštátne platobné transakcie používateľom platobných služieb, čo používateľom platobných služieb, ktorí sú spotrebiteľia, umožní naďalej

používať BBAN namiesto identifikátora platobných účtov uvedeného v bode 1 písm. a) prílohy pod podmienkou, že je zabezpečená interoperabilita technickou a bezpečnou konverziou BBAN platiteľa a príjemcu platieb na príslušný identifikátor platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy. Tento identifikátor platobného účtu sa v prípade potreby doručí pred vykonaním platby používateľovi platobných služieb, ktorý iniciuje túto platbu. V takomto prípade nevyrubujú poskytovatelia platobných služieb používateľovi platobných služieb žiadne poplatky, ktoré by priamo alebo nepriamo súviseli s týmito službami konverzie.

2. Poskytovatelia platobných služieb ponúkajúci platobné služby denominované v eurách a sídlia v členskom štáte, ktorý nemá euro ako svoju menu, splnia do 31. októbra 2016 ustanovenia článku 3 v prípade, že ponúkajú platobné služby denominované v eurách. Ak však ktorýkoľvek takýto členský štát zavedie euro ako svoju menu pred 31. októbrom 2015, poskytovateľ platobných služieb sídlia v tomto členskom štáte splní ustanovenia článku 3 do jedného roka odo dňa, kedy sa príslušný členský štát stal členom eurozóny.

3. Členské štáty môžu do 1. februára 2016 povoliť svojim príslušným orgánom, aby upustili od všetkých alebo niektorých požiadaviek na úhrady a inkasá ustanovených v článku 6 ods. 1 a 2 v prípade úhrad alebo inkás, ktorých kumulatívny podiel na trhu na základe oficiálnych platobných štatistických údajov uverejňovaných každý rok Európskou centrálnou bankou je menší ako 10 % celkového počtu úhrad alebo inkás v tomto členskom štáte.

4. Členské štáty môžu do 1. februára 2016 povoliť svojim príslušným orgánom, aby upustili od všetkých alebo niektorých požiadaviek ustanovených v článku 6 ods. 1 a 2 pri tých platobných transakciách, ktoré boli vygenerované platobnou kartou na predajnom mieste a ktorých výsledkom je inkaso z platobného účtu identifikovaného číslom BBAN alebo IBAN.

5. Odchylné od článku 6 ods. 1 a 2 môžu členské štáty do 1. februára 2016 umožniť svojim príslušným orgánom, aby v súvislosti s používateľmi platobných služieb, ktorí iniciujú alebo prijímajú jednotlivé úhrady alebo inkasá, ktoré sú na účely prenosu zoskupené, upustili od špecifickej požiadavky používať formáty správ stanovené v bode 1 písm. b) prílohy uvedenej v článku 5 ods. 1 písm. d). Napriek možnému upusteniu od požiadavky sú poskytovatelia platobných služieb povinní splniť požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. d) v prípade, ak používateľ platobnej služby takúto službu požaduje.

6. Odchylné od článku 6 ods. 1 a 2 môžu členské štáty odložiť vykonávanie požiadaviek týkajúcich sa ustanovenia kódu BIC pre vnútroštátne platobné transakcie v článku 5 ods. 4, 5 a 7 do 1. februára 2016.

7. Ak má členský štát v úmysle využiť výnimku uvedenú v odsekoch 1, 3, 4, 5 alebo 6, oznámi to Komisii do 1. februára

2013 a následne povolí svojim príslušným orgánom upustiť podľa potreby od niektorých alebo všetkých požiadaviek stanovených v článku 5, v článku 6 ods. 1 alebo 2 a v prílohe pre relevantné platobné transakcie, ako sa uvádza v príslušných odsekoch alebo pododsekoch a na obdobie nie dlhšie ako trvanie výnimky. Členské štáty oznámia Komisii platobné transakcie, na ktoré sa výnimka vzťahuje, a každú ďalšiu zmenu.

8. Poskytovatelia platobných služieb sídlia v členskom štáte, ktorý nemá euro ako svoju menu, a používatelia platobných služieb využívajúci platobné služby v takomto členskom štáte splnia požiadavky uvedené v článkoch 4 a 5 do 31. októbra 2016. Prevádzkovatelia retailových platobných systémov určených pre členský štát, ktorý nemá euro ako svoju menu, splnia požiadavky stanovené v článku 4 ods. 2 do 31. októbra 2016.

Ak však ktorýkoľvek takýto členský štát zavedie euro ako svoju menu pred 31. októbrom 2015, poskytovatelia platobných služieb, prípadne prevádzkovatelia platobných systémov sídlia v tomto členskom štáte a používatelia platobných služieb využívajúci platobné služby v tomto členskom štáte splnia príslušné ustanovenia do jedného roka odo dňa, keď sa príslušný členský štát stal členom eurozóny, avšak nie skôr ako v príslušné dni určené pre členské štáty, ktoré majú euro ako svoju menu k 31. marcu 2012.

Článok 17

Zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 924/2009

Nariadenie (ES) č. 924/2009 sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 2 sa bod 10 nahrádza takto:

„10. ‚finančné prostriedky‘ sú bankovky a mince, prostriedky prevádzané v bezhotovostnej forme a elektronické peniaze vymedzené v článku 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva (*)

(*) Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7.“

2. V článku 3 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Poplatky, ktoré poskytovateľ platobných služieb účtuje používateľovi platobných služieb v súvislosti s cezhraničnými platbami, sú rovnaké ako poplatky, ktoré tento poskytovateľ platobných služieb účtuje tomuto používateľovi platobných služieb za zodpovedajúce vnútroštátne platby v tej istej hodnote a v rovnakej mene.“

3. Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 2 sa vypúšťa;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Poskytovateľ platobných služieb môže používateľovi platobných služieb účtovať dodatočné poplatky k poplatkom podľa článku 3 ods. 1, ak tento používateľ dá poskytovateľovi platobných služieb pokyn na vykonanie cezhraničnej platby bez uvedenia čísla IBAN a v prípade potreby bez uvedenia kódu BIC príslušného platobnému účtu v inom členskom štáte v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky pre úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (*). Tieto poplatky sú primerané a zodpovedajú nákladom. Poskytovateľ platobných služieb sa na týchto poplatkoch dohodne s používateľom platobných služieb. Poskytovateľ platobných služieb oznamuje používateľovi platobných služieb výšku dodatočných poplatkov v dostatočnom predstihu predtým, než je používateľ platobných služieb takouto dohodou viazaný.

(*) Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22.“

4. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 14. marca 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. WAMMEN

„1. Členské štáty s účinnosťou od 1. februára 2016 odstránia vnútroštátne vykazovacie povinnosti založené na bankovom zúčtovaní uložené poskytovateľom platobných služieb na účely štatistiky platobnej bilancie, ktoré sa týkajú platobných transakcií ich zákazníkov.“

5. Článok 7 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa dátum „pred 1. novembrom 2012“ nahrádza dátumom „pred 1. februárom 2017“;

b) v odseku 2 sa dátum „pred 1. novembrom 2012“ nahrádza dátumom „pred 1. februárom 2017“;

c) v odseku 3 sa dátum „pred 1. novembrom 2012“ nahrádza dátumom „pred 1. februárom 2017“.

6. Článok 8 sa vypúšťa.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

PRÍLOHA

TECHNICKÉ POŽIADAVKY (ČLÁNOK 5)

1. Popri základných požiadavkách stanovených v článku 5 sa na úhradu a inkasá uplatňujú tieto technické požiadavky:
 - a) Identifikátorom platobného účtu, ktorý sa uvádza v článku 5 ods. 1 písm. a) a c), musí byť IBAN.
 - b) Normou pre formát správ, ktorý sa uvádza v článku 5 ods. 1 písm. b) a d), musí byť norma ISO 20022 XML.
 - c) Do poľa s údajmi o poukázaní prostriedkov sa musí umožniť vloženie najmenej 140 znakov. Platobné schémy môžu umožňovať vyšší počet znakov s výnimkou prípadov, keď zariadenie používané na zasielanie informácií má technické obmedzenia súvisiace s počtom znakov; v takom prípade sa uplatňuje toto technické obmedzenie.
 - d) Referenčné informácie o poukázaní prostriedkov a všetky ďalšie údaje poskytnuté v súlade s bodmi 2 a 3 tejto prílohy si musia poskytovatelia platobných služieb podávať cez platobný reťazec v úplnom znení a bez zmien.
 - e) Keď budú požadované údaje k dispozícii v elektronickej podobe, platobné transakcie musia umožniť plne automatizované elektronické spracúvanie vo všetkých fázach postupu platobného reťazca (priame spracovanie medzi jednotlivými koncovými bodmi), ktoré umožní, aby sa celý platobný postup uskutočňoval elektronicky bez potreby opätovného manuálneho zadávania či zasahovania. Toto sa musí vzťahovať aj na výnimočné spracúvanie úhrad a inkás, kedykoľvek je to možné.
 - f) V platobných schémach sa nesmie stanoviť minimálna hranica sumy platobnej transakcie, od ktorej sú možné úhrady a inkasá, avšak spracúvanie platobných transakcií s nulovou výškou sa nevyžaduje.
 - g) Platobné schémy nemusia vykonávať úhrady a inkasá presahujúce výšku 999 999 999,99 EUR.
2. Popri požiadavkách uvedených v bode 1 sa na úhrady uplatňujú tieto požiadavky:
 - a) Údaje uvedené v článku 5 ods. 2 písm. a) sú tieto:
 - i) meno platiteľa a/alebo IBAN platobného účtu platiteľa;
 - ii) suma úhrady;
 - iii) IBAN platobného účtu príjemcu;
 - iv) meno príjemcu, ak je k dispozícii;
 - v) ďalšie informácie o prevode.
 - b) Údaje uvedené v článku 5 ods. 2 písm. b) sú tieto:
 - i) meno platiteľa;
 - ii) IBAN platobného účtu platiteľa;
 - iii) suma úhrady;
 - iv) IBAN platobného účtu príjemcu;
 - v) ďalšie informácie o prevode;
 - vi) akýkoľvek identifikačný kód príjemcu;
 - vii) meno akejkoľvek referenčnej strany príjemcu;
 - viii) akýkoľvek účel úhrady;
 - ix) akákoľvek kategória úhrady.
 - c) Okrem toho má poskytovateľ platobných služieb platiteľa poskytnúť poskytovateľovi platobných služieb príjemcu tieto povinné údaje:
 - i) BIC poskytovateľa platobných služieb platiteľa (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);

- ii) BIC poskytovateľa platobných služieb príjemcu (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);
 - iii) identifikačný kód platobnej schémy;
 - iv) termín zúčtovania úhrady;
 - v) referenčné číslo poskytovateľa platobných služieb platiteľa týkajúce sa správy o úhrade.
- d) Údaje uvedené v článku 5 ods. 2 písm. c) sú tieto:
- i) meno platiteľa;
 - ii) suma úhrady;
 - iii) všetky informácie o prevode.
3. Popri požiadavkách uvedených v bode 1 sa na inkasá uplatňujú tieto požiadavky:
- a) Údaje uvedené v článku 5 ods. 3 písm. a) bode i) sú tieto:
- i) typ inkasa (trvalé, jednorazové, prvé, posledné alebo zrušenie);
 - ii) meno príjemcu;
 - iii) IBAN platobného účtu príjemcu, na ktorý sa má pripísať inkasovaná suma;
 - iv) meno platiteľa, ak je k dispozícii;
 - v) IBAN platobného účtu platiteľa, ktorý sa má zafixovať;
 - vi) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení;
 - vii) v prípade, že oprávnenie udelil platiteľ po 31. marca 2012, dátum jeho podpísania;
 - viii) výška inkasovanej sumy;
 - ix) ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal, jednoznačný referenčný údaj o oprávnení, ako ho uvádza pôvodný príjemca, ktorý oprávnenie vydal;
 - x) identifikátor príjemcu;
 - xi) ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal, identifikátor pôvodného príjemcu, ktorý oprávnenie vydal;
 - xii) ďalšie informácie o prevode od príjemcu platiteľovi;
 - xiii) akýkoľvek účel inkasovania;
 - xiv) akákoľvek kategória účelu inkasovania.
- b) Údaje uvedené v článku 5 ods. 3 písm. b) sú tieto:
- i) BIC poskytovateľa platobných služieb príjemcu (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);
 - ii) BIC poskytovateľa platobných služieb platiteľa (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);
 - iii) meno referenčnej strany platiteľa (ak sa zúčastňuje na dematerializovanom oprávnení);
 - iv) identifikačný kód referenčnej strany platiteľa (ak je uvedený v dematerializovanom oprávnení);
 - v) meno referenčnej strany príjemcu (ak je uvedený v dematerializovanom oprávnení);
 - vi) identifikačný kód referenčnej strany príjemcu (ak je uvedený v dematerializovanom oprávnení);
 - vii) identifikačný kód platobnej schémy;
 - viii) termín zúčtovania inkasa;
 - ix) referenčný údaj poskytovateľa platobných služieb príjemcu týkajúci sa inkasa;

- x) typ oprávnenia;
 - xi) typ inkasa (trvalé, jednorazové, prvé, posledné alebo zrušenie);
 - xii) meno príjemcu;
 - xiii) IBAN platobného účtu príjemcu, na ktorý sa má pripísať inkasovaná suma;
 - xiv) meno platiteľa, ak je k dispozícii;
 - xv) IBAN platobného účtu platiteľa, ktorý sa má zaťažiť;
 - xvi) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení;
 - xvii) dátum podpísania oprávnenia v prípade, že oprávnenie je udelené platiteľovi po 31. marca 2012;
 - xviii) výška inkasovanej sumy;
 - xix) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení, ako ho uvádza pôvodný príjemca, ktorý oprávnenie vydal (ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal);
 - xx) identifikátor príjemcu;
 - xxi) identifikátor pôvodného príjemcu, ktorý oprávnenie vydal (ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal);
 - xxii) ďalšie informácie o prevode od príjemcu platiteľovi.
- c) Údaje uvedené v článku 5 ods. 3 písm. c) sú tieto:
- i) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení;
 - ii) identifikátor príjemcu;
 - iii) meno príjemcu;
 - iv) výška inkasovanej sumy;
 - v) ďalšie informácie o prevode;
 - vi) identifikačný kód platobnej schémy.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 261/2012

zo 14. marca 2012,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o zmluvné vzťahy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 42 prvý odsek a článok 43 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (1),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov (2),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom (3),

keďže:

- (1) Postupné reformy spoločnej organizácie trhov týkajúce sa mlieka a mliečnych výrobkov, ktoré sú momentálne zahrnuté v nariadení Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (4), boli trhovo orientované, t. j. rozhodnutia poľnohospodárov o tom, aké výrobky a v akom množstve vyprodukovať, sa riadili cenovými signálmi, aby sa tak podporila konkurencieschopnosť sektora mlieka a mliečnych výrobkov a jeho udržateľnosť v kontexte globalizovaného obchodu. Prijatím nariadenia Rady (ES) č. 72/2009 z 19. januára 2009 o úpravách spoločnej poľnohospodárskej politiky zmenením a doplnením nariadení (ES) č. 247/2006, (ES) č. 320/2006, (ES) č. 1405/2006, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 3/2008 a (ES) č. 479/2008 a zrušením nariadení (EHS) č. 1883/78, (EHS) č. 1254/89, (EHS) č. 2247/89, (EHS) č. 2055/93, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 2596/97, (ES) č. 1182/2005 a (ES) č. 315/2007 (5) (preskúmanie stavu reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky z obdobia 2008 – 2009) sa preto rozhodlo, že je potrebné zvýšiť kvóty postupne, aby sa tak zabezpečilo plynulé ukončenie systému kvót na mlieko do roku 2015.
- (2) V rokoch 2007 až 2009 došlo v sektore mlieka a mliečnych výrobkov k mimoriadnemu vývoju, ktorého konečným dôsledkom bol na prelome rokov 2008

a 2009 prudký pokles cien. Najprv extrémne poveternostné podmienky v Oceánii spôsobili značný pokles zásob, čo viedlo k rýchlemu a výraznému nárastu cien. Hoci sa svetové zásoby začali obnovovať a ceny sa začali vracáť na obvyklejšiu úroveň, následná finančná a hospodárska kríza negatívne ovplyvnila výrobcov mlieka a mliečnych výrobkov v Únii, čo ešte viac prispelo k nestálosti cien. Vyššie ceny komodít spôsobili výrazné zvýšenie nákladov na krmivo a iných vstupných nákladov vrátane nákladov na energie. Nasledujúci celosvetový aj európsky pokles dopytu, ktorý zahŕňal aj dopyt po mlieku a mliečnych výrobkoch v období, počas ktorého bola výroba v Únii stabilná, viedol k pádu cien v Únii až na spodnú úroveň tzv. záchranej siete. Tento prudký pokles v komoditných cenách mlieka a mliečnych výrobkov sa úplne nepremietol do nižších cien mlieka a mliečnych výrobkov na spotrebiteľskej úrovni, čo v prípade väčšiny výrobkov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov a krajín zvýšilo hrubé rozpätie v nadväzujúcich sektoroch, a preto sa dopyt po týchto výrobkoch nemohol prispôbiť nízkym komoditným cenám, obnovenie cien sa spomalilo a nízke ceny mali na výrobcov mlieka ešte horší vplyv, čo ohrozilo životaschopnosť mnohých z nich.

- (3) Ako odpoveď na vážnu situáciu v sektore mlieka na trhu bola v októbri 2009 vytvorená skupina odborníkov na vysokej úrovni pre mlieko (ďalej len „skupina odborníkov na vysokej úrovni“) s cieľom diskutovať o strednodobých a dlhodobých opatreniach v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, ktoré by v situácii ukončenia systému kvót na mlieko v roku 2015 prispeli k stabilizácii trhu a príjmov výrobcov mlieka a zvýšeniu transparentnosti v odvetví.
- (4) Skupina odborníkov na vysokej úrovni získala ústne aj písomné príspevky od hlavných európskych skupín zainteresovaných strán v rámci dodávateľského reťazca mlieka a mliečnych výrobkov, ktoré zahŕňajú poľnohospodárov, spracovateľov mlieka a mliečnych výrobkov, obchodníkov s mliekom a mliečnymi výrobkami, maloobchodníkov a spotrebiteľov. Skupina odborníkov na vysokej úrovni navyše získala príspevky od pozvaných akademických odborníkov, zástupcov tretích krajín, vnútroštátnych orgánov pre hospodársku súťaž a útvarov Komisie. 26. marca 2010 sa uskutočnila konferencia zainteresovaných strán v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, ktorou sa umožnilo, aby svoje názory vyjadrila širšia škála aktérov v dodávateľskom reťazci. Skupina odborníkov na vysokej úrovni predložila 15. júna 2010 správu. Správa obsahovala analýzu súčasného stavu v sektore mlieka a mliečnych výrobkov a viaceru odporúčania, ktoré sa zamerali na zmluvné vzťahy, vyjednávaciú silu výrobcov, medziodborové/medziodvetvové organizácie, transparentnosť (vrátane ďalšieho rozvoja nástroja na monitorovanie cien v Európe), trhové opatrenia a termínované obchody, obchodné normy, označovanie pôvodu a inovácie a výskum. Toto nariadenie sa najprv zaoberá prvými štyrmi z uvedených oblastí.

(1) Ú. v. EÚ C 218, 23.7.2011, s. 110.

(2) Ú. v. EÚ C 192, 1.7.2011, p. 36.

(3) Pozícia Európskeho parlamentu z 15. februára 2012 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 28. februára 2012.

(4) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

(5) Ú. v. EÚ L 30, 31.1.2009, s. 1.

- (5) Skupina odborníkov na vysokej úrovni zaznamenala, že sektory výroby a spracovania mlieka a mliečnych výrobkov sa medzi jednotlivými štátmi značne líšia. Situácia sa výrazne líši aj medzi prevádzkovateľmi a druhmi prevádzkovateľov v rámci jednotlivých členských štátov. V mnohých prípadoch je však koncentrácia ponuky nízka, čo spôsobuje nerovnováhu vyjednávejacej sily v dodávateľskom reťazci medzi poľnohospodármi a mliekarenskými podnikmi. Táto nerovnováha môže viesť k nekalým obchodným praktikám, najmä ak poľnohospodári v čase dodávok mlieka nevedia, akú cenu dostanú za nimi dodávané mlieko, pretože cenu často stanovujú mliekarenské podniky až neskôr na základe získanej pridanej hodnoty, čo je často mimo kontroly poľnohospodárov.
- (6) Nastáva teda problém prenosu cien v rámci reťazca, najmä pokiaľ ide o nákupné ceny, ktorých úroveň sa vo všeobecnosti nevyvíja v súlade so zvyšujúcimi sa výrobnými nákladmi. Naopak, v roku 2009 sa ponuka mlieka pohotovo neprispôsobila nižšiemu dopytu. Samozrejme, že v niektorých členských štátoch s veľkým objemom výroby vyrobili poľnohospodári v dôsledku nižších cien viac ako v predchádzajúci rok. Pridaná hodnota v rámci reťazca mlieka a mliečnych výrobkov sa vo zvýšenej miere začala sústreďovať v spracovateľských odvetviach, konkrétne v mliekarenských podnikoch a v maloobchode, v konečnej cene pre spotrebiteľov, ktorá neodzrkadľuje cenu zaplatenú výrobcom mlieka. Všetky subjekty v reťazci mlieka a mliečnych výrobkov vrátane distribúcie by mali byť nabádané k spolupráci v záujme odstránenia tejto nerovnováhy.
- (7) Objem dodávok mlieka počas sezóny nie je pre mliekarenské podniky vždy dobre naplánovaný. Dokonca aj mliekarenské družstvá (ktorých vlastníkmi sú poľnohospodári vlastníci spracovateľské zariadenia a ktoré spracúvajú 58 % surového mlieka Únie) pravdepodobne nemajú ponuku dostatočne prispôbenú dopytu: poľnohospodári sú povinní dodať celý objem mlieka svojmu družstvu a družstvo je povinné celý tento objem mlieka prijať.
- (8) Používanie formalizovaných písomných zmlúv uzavretých pred dodávkou, ktoré by obsahovali základné prvky, nie je rozšírené. Takéto zmluvy však môžu pomôcť zvýšiť povedomie a posilniť zodpovednosť prevádzkovateľov v mliekarenskom reťazci, aby lepšie zohľadnili signály trhu, zlepšili prenos cien a upravili ponuku dopytu, ako aj prispieť k tomu, aby sa vyhli určitým nekalým obchodným praktikám.
- (9) Keďže právne predpisy Únie týkajúce sa takýchto zmlúv neexistujú, členské štáty môžu v rámci svojich vlastných systémov v oblasti zmluvného práva ustanoviť povinnosť takéto zmluvy používať pod podmienkou, že sa pritom dodrží právo Únie a najmä, že sa nenaruší fungovanie vnútorného trhu a spoločnej organizácie trhov. Vzhľadom na to, že sa situácia v jednotlivých členských štátoch Únie týkajúca sa zmluvného práva značne líši, toto rozhodnutie by v záujme zásady subsidiarity malo zostať na členských štátoch. Na všetky dodávky surového mlieka na danom území by sa mali uplatňovať rovnaké podmienky. Ak sa teda niektorý členský štát rozhodne, že každá dodávka surového mlieka od poľnohospodára spracovateľovi na jeho území musí byť predmetom písomnej zmluvy medzi stranami, mala by sa táto povinnosť vzťahovať aj na dodávky surového mlieka pochádzajúce z iných členských štátov, nie však na dodávky do iných členských štátov. V súlade so zásadou subsidiarity by sa mala členským štátom ponechať možnosť rozhodnúť, či budú požadovať, aby prvonákupca dal poľnohospodárovi písomný návrh na takúto zmluvu.
- (10) V záujme zabezpečenia primeraných minimálnych noriem pre takéto zmluvy a zabezpečenia, aby vnútorný trh a spoločné organizácie trhov riadne fungovali, by sa však niektoré základné podmienky používania takýchto zmlúv mali ustanoviť na úrovni Únie. O všetkých takýchto základných podmienkach by sa však malo slobodne rokovať. S cieľom posilniť stabilitu trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami a odbyt pre výrobcov mlieka v určitých členských štátoch, kde je pomerne rozšírené používanie veľmi krátkodobých zmlúv, by sa však členským štátom malo umožniť, aby stanovili minimálnu dĺžku trvania takýchto zmlúv a/alebo ponúk. Takáto minimálna dĺžka by sa však mala vzťahovať len na zmluvy medzi prvonákupcami a výrobcami mlieka alebo na ponuky od prvonákupcov výrobcom mlieka. Okrem toho by nemala viesť k narušeniu riadneho fungovania vnútorného trhu a výrobcovia mlieka by mali mať možnosť rozhodnúť sa pre nevyužitie alebo odmietnutie takejto minimálnej dĺžky trvania. Pokiaľ ide o základné podmienky, je dôležité, aby cena za dodávku mohla byť na základe rozhodnutia zmluvných strán stanovená v zmluve ako pevná cena alebo ako cena meniacia sa v závislosti od vymedzených faktorov, akými sú objem a kvalita alebo zloženie dodávaného surového mlieka, a to bez vylúčenia možnosti kombinácie pevnej ceny za určitý objem a ceny vypočítavanej na základe vzorca v prípade dodatočného objemu surového mlieka dodávaného v rámci jednej zmluvy.
- (11) Mliekarenské družstvá, ktoré majú vo svojich stanovách alebo pravidlách a rozhodnutiach, ktoré sa na nich zakladajú, ustanovenia s účinkom podobným účinkom základných podmienok zmlúv ustanovených v tomto nariadení, by mali byť v záujme zjednodušenia vyňaté z požiadavky uzatvoriť písomnú zmluvu.
- (12) S cieľom posilniť účinnosť vyššie uvedeného systému založeného na zmluvách, v prípade, ak zber mlieka od poľnohospodárov a jeho dodávku spracovateľom uskutocňujú sprostredkovateľské strany, mali by mať členské štáty možnosť uplatňovať tento systém aj na týchto sprostredkovateľov.

- (13) V článku 42 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa ustanovuje, že pravidlá Únie o hospodárskej súťaži sa vzťahujú na výrobu poľnohospodárskych výrobkov a obchod s nimi len v rozsahu, aký určia Európsky parlament a Rada podľa článku 43 ods. 2 ZFEÚ, v ktorom sa ustanovuje spoločná organizácia poľnohospodárskych trhov.
- (14) S cieľom zabezpečiť realizovateľný rozvoj výroby a tým zaistiť primeranú životnú úroveň výrobcov mlieka by sa mala posilniť ich vyjednávací sila voči spracovateľom mlieka, čo by malo viesť k spravodlivejšiemu rozdeleniu pridanej hodnoty v rámci dodávateľského reťazca. Na splnenie týchto cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky by sa preto malo prijať podľa článku 42 a článku 43 ods. 2 ZFEÚ ustanovenie, ktorým by sa malo organizáciám výrobcov pozostávajúcim výlučne z výrobcov mlieka alebo ich združení umožniť spoločne rokovať s mliekarenským podnikom o podmienkach zmluvy vrátane ceny pre čiastkový alebo celkový objem výroby ich členov. Toto ustanovenie by sa však malo vzťahovať len na tie organizácie výrobcov, ktoré sa snažia získať uznanie podľa článku 122 nariadenia (ES) č. 1234/2007 a toto uznanie získajú. Uvedené ustanovenie by sa popritom nemalo vzťahovať na uznané organizácie výrobcov vrátane družstiev, ktoré spracúvajú všetko surové mlieko svojich členov, keďže nedochádza k dodávaniu surového mlieka iným spracovateľom. Ďalej by sa mala stanoviť možnosť, aby existujúce organizácie výrobcov uznané podľa vnútroštátneho práva mohli byť *de facto* uznané podľa tohto nariadenia.
- (15) Aby sa nenarušilo účinné fungovanie družstiev a v záujme zrozumiteľnosti by sa malo presne stanoviť, že v prípade, ak členstvo v družstve poľnohospodára zaväzuje k tomu, aby všetku výrobu mlieka alebo jej časť dodával ako surové mlieko za podmienok stanovených v stanovách družstva alebo v pravidlách a rozhodnutiach na nich založených, nemožno o týchto podmienkach rokovať prostredníctvom organizácie výrobcov.
- (16) Popritom by v záujme udržania účinnej hospodárskej súťaže na trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami mala táto možnosť podliehať vhodným obmedzeniam vyjadreným ako percentuálny podiel výroby Únie a výroby ktoréhokoľvek členského štátu, na ktorý sa takéto rokovania vzťahujú. Obmedzenie vyjadrené ako percentuálny podiel vnútroštátnej výroby by sa najprv malo uplatňovať na objem surového mlieka vyrobeného v členskom štáte vyrábajúcom mlieko alebo v každom takomto členskom štáte. Rovnaké percentuálne obmedzenie by sa tiež malo uplatňovať na objem surového mlieka dodaného ktorémukoľvek konkrétnemu členskému štátu určenia.
- (17) Vzhľadom na význam chráneného označenia pôvodu (CHOP) a chráneného zemepisného označenia (CHZO), najmä pokiaľ ide o zraniteľné vidiecke regióny, a v záujme zabezpečenia pridanej hodnoty a udržania kvality najmä syrov s CHOP alebo CHZO a v súvislosti s ukončovaním systému kvót na mlieka by sa členským štátom malo umožniť, aby uplatňovali pravidlá na reguláciu dodávky takýchto syrov vyrobených v určenej zemepisnej oblasti. Pravidlá by sa mali vzťahovať na celú výrobu príslušných druhov syra a mali by o ne požiadať medziodvetvové organizácie, organizácie výrobcov alebo skupiny podľa vymedzení v nariadení Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽¹⁾. Takúto žiadosť by mala podporiť veľká väčšina výrobcov mlieka dodávajúcich veľkú väčšinu objemu mlieka používaného na výrobu príslušného syra a v prípade medziodvetvových organizácií a skupín veľká väčšina výrobcov syra predstavujúca veľkú väčšinu výroby príslušného syra. Tieto pravidlá by mali okrem toho podliehať prísnyim pravidlám, predovšetkým v záujme toho, aby sa predišlo poškodeniu obchodu s výrobkami na iných trhoch a aby sa zabezpečila ochrana menšinových práv. Členské štáty by mali prijať pravidlá okamžite uverejniť a oznámiť ich Komisii, zabezpečiť pravidelné kontroly a v prípade nedodržania tieto pravidlá zrušiť.
- (18) V niektorých odvetviach sa na úrovni Únie zaviedli pravidlá pre medziodvetvové organizácie. Tieto organizácie môžu zohrávať užitočnú úlohu pri umožnení dialógu medzi aktérmi v dodávateľskom reťazci a pri šírení najlepších postupov a transparentnosti trhu. Takéto pravidlá by sa mali uplatňovať aj v sektore mlieka a mliečnych výrobkov spolu s ustanoveniami, ktorými sa objasňuje postavenie takýchto organizácií podľa práva hospodárskej súťaže, pričom sa zaručí, aby činnosti takýchto organizácií nenarušali hospodársku súťaž alebo vnútorný trh ani nepriaznivo neovplyvňovali riadne fungovanie spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov. Členské štáty by mali podnecovať všetkých príslušných aktérov k účasti na medziodvetvových organizáciách.
- (19) Aby Komisia mohla vývoj trhu sledovať, potrebuje mať včas k dispozícii informácie o objemoch dodaného surového mlieka. Preto je potrebné zabezpečiť, aby prvonápuca pravidelne poskytoval tieto informácie členským štátom a aby členské štáty o nich informovali Komisiu.
- (20) Komisia potrebuje oznámenia členských štátov, pokiaľ ide o zmluvné rokovania, uznávanie organizácií výrobcov a ich združení a medziodvetvových organizácií, ako aj o zmluvné vzťahy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov na účely monitorovania a analýzy uplatňovania

(1) Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

tohto nariadenia, najmä v súvislosti s prípravou správ o vývoji na trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, ktoré by mala Komisia predkladať Európskemu parlamentu a Rade.

- (21) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú odôvodnené súčasnou ekonomickou situáciou na trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami a štruktúrou dodávateľského reťazca. Mali by sa preto uplatňovať počas dostatočne dlhého obdobia, aby sa tak rozvinul ich úplný účinok. Vzhľadom na ich ďalekosiahly dosah by mali mať dočasný charakter a mali by sa podrobiť preskúmaniu s cieľom zistiť, ako sa realizujú a či by sa mali uplatňovať aj naďalej. Touto problematikou by sa mali zaoberať dve správy Komisie o vývoji trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, pričom prvá správa sa má predložiť do 30. júna 2014 a druhá do 31. decembra 2018; obidve majú obsahovať najmä možné stimuly na podnecovanie poľnohospodárov k uzavretiu dohôd o spoločnej výrobe.
- (22) Hospodárstvo určitých znevýhodnených regiónov v Únii vo vysokej miere závisí od výroby mlieka. Z dôvodu osobitosti týchto regiónov je potrebné všeobecné politiky prispôbiť tak, aby lepšie zodpovedali ich potrebám. Spoločná poľnohospodárska politika už obsahuje osobitné opatrenia pre tieto znevýhodnené regióny. Dodatočné politické opatrenia stanovené v tomto nariadení môžu prispieť k posilneniu postavenia výrobcov mlieka v týchto regiónoch. Tieto účinky by sa však mali posúdiť vo vyššie uvedených správach, na základe ktorých by mala Komisia, ak je to potrebné, predložiť návrhy Európskemu parlamentu a Rade.
- (23) S cieľom zabezpečiť, aby ciele a povinnosti organizácií výrobcov a združení organizácií výrobcov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov boli jasne vymedzené, by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o podmienky uznávania nadnárodných organizácií výrobcov a nadnárodných združení organizácií výrobcov, pravidiel o ustanovení administratívnej pomoci a podmienky takejto pomoci v prípade nadnárodnej spolupráce a výpočet objemu surového mlieka, ktorého sa týkajú rokovania organizácie výrobcov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (24) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Vykonávacie právomoci týkajúce sa vykonávania podmienok na uznávanie organizácií výrobcov a ich združení a medziodvetvových organizácií, oznámení týchto organizácií o objeme surového mlieka, ktorého sa rokovania týkajú, oznámení o týchto organizáciách a pravidlách regulácie dodávky syra s CHOP alebo CHZO, ktoré majú členské štáty podávať Komisii, podrobných pravidiel, pokiaľ ide o dohody, rozhodnutia

a zosúladené postupy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, obsahu, formy a časového rozvrhu povinných nahlasovaní v tomto sektore, určitých aspektov zmlúv o dodávke surového mlieka poľnohospodármi a oznámení Komisii o rozhodnutiach, ktoré členské štáty prijali v tejto súvislosti, by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽¹⁾.

- (25) Vzhľadom na právomoci Komisie v oblasti politiky hospodárskej súťaže Únie a na osobitnú povahu týchto aktov by Komisia mala bez uplatnenia nariadenia (EÚ) č. 182/2011 rozhodnúť o tom, či sú určité dohody a zosúladené postupy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže Únie, ako aj o tom, či sa môžu uskutočniť rokovania organizácie výrobcov, ktoré sa týkajú viac ako jedného členského štátu, a či by sa mali zrušiť určité pravidlá stanovené členskými štátmi v oblasti regulácie dodávky takéhoto syra s CHOP alebo CHZO.
- (26) Nariadenie (ES) č. 1234/2007 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 1234/2007

Nariadenie (ES) č. 1234/2007 sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. V článku 122 prvom odseku písm. a) sa vkladá tento bod:

„iii) mlieka a mliečnych výrobkov;“

2. V článku 123 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Členské štáty tiež môžu uznať medziodvetvové organizácie, ktoré:

- a) formálne požiadali o uznanie a združujú zástupcov hospodárskych činností spojených s výrobou surového mlieka a spojených aspoň s jednou z týchto fáz dodávateľského reťazca: spracovanie výrobkov sektora mlieka a mliečnych výrobkov alebo obchodovanie s nimi vrátane distribúcie;

- b) sa vytvorili z podnetu všetkých alebo niektorých zástupcov uvedených v písmene a);

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) vykonávajú jednu alebo viaceré z nasledujúcich činností v jednom alebo vo viacerých regiónoch Únie a zohľadňujú pri tom záujmy členov týchto medziodvetvových organizácií a záujmy spotrebiteľov:

- i) zlepšovanie vedomostí a transparentnosti výroby a trhu vrátane uverejňovania štatistických údajov o cenách, objemoch a trvaní zmlúv týkajúcich sa dodávok surového mlieka, ktoré už boli uzatvorené, a poskytovania analýzy možného budúceho vývoja trhu na regionálnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni;
- ii) pomoc pri zlepšení koordinácie spôsobu, akým sa produkty sektoru mlieka a mliečnych výrobkov umiestňujú na trh, najmä prostredníctvom výskumných a trhových štúdií;
- iii) podpora spotreby a poskytovanie informácií o mlieku a mliečnych výrobkoch na vnútornom i vonkajšom trhu;
- iv) prieskum potenciálnych exportných trhov;
- v) vypracovanie štandardných vzorov zmlúv, ktoré sú zlučiteľné s pravidlami Únie pre predaj surového mlieka nákupcom a/alebo dodávku spracovaných výrobkov distribútorom a maloobchodníkom, so zohľadnením potreby dosiahnuť spravodlivé konkurenčné podmienky a zamedziť narušeniu trhu;
- vi) poskytovanie informácií a uskutočňovanie výskumu, ktorý je potrebný na prispôbenie výroby na výrobky, ktoré viac vyhovujú požiadavkám trhu a chuti a očakávaniam spotrebiteľov, najmä pokiaľ ide o kvalitu výrobku a ochranu životného prostredia;
- vii) udržiavanie a rozvoj výrobného potenciálu sektoru mlieka a mliečnych výrobkov okrem iného podporou inovácií a programov aplikovaného výskumu a vývoja s cieľom využiť plný potenciál mlieka a mliečnych výrobkov, najmä preto, aby sa vytvárali výrobky s pridanou hodnotou, ktoré budú prítazlivejšie pre spotrebiteľov;
- viii) hľadanie spôsobov na obmedzenie používania veterinárnych prípravkov, zlepšenie riadenia ostatných zásahov, zvýšenie bezpečnosti potravín a zlepšenie zdravia zvierat;
- ix) vývoj metód a nástrojov na zlepšovanie kvality výrobkov vo všetkých fázach výroby a uvádzania na trh;
- x) využívanie potenciálu ekologického poľnohospodárstva a ochrana a podpora takehoto poľnohospodárstva, ako aj výroba výrobkov s označením pôvodu, označeniami kvality a zemepisnými označeniami a

xi) propagovanie integrovanej výroby alebo iných environmentálne vhodných spôsobov výroby.“

3. V časti II hlave II kapitole II sa vkladá tento oddiel:

„Oddiel IIA

Pravidlá týkajúce sa organizácií výrobcov a medziodvetvových organizácií v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

Článok 126a

Uznávanie organizácií výrobcov a ich združení v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Členské štáty uznávajú ako organizáciu výrobcov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov každú právnickú osobu alebo jasne vymedzenú súčasť právnickej osoby, ktorá o uznanie požiada, ak:

- a) spĺňa požiadavky stanovené v článku 122 ods. 1 písm. b) a c);
- b) má minimálny počet členov a/alebo pokrýva minimálny objem predajnej výroby, ktorý stanoví príslušný členský štát, v oblasti, kde vykonáva svoju činnosť;
- c) je dostatočne preukázané, že môže riadne vykonávať svoje činnosti, a to načas a účinne a pri koncentrácii ponuky;
- d) má stanovy, ktoré sú v súlade s písmenami a), b) a c) tohto odseku.

2. Členské štáty môžu pri posudzovaní žiadosti uznať združenie uznaných organizácií výrobcov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, ak sa príslušný členský štát domnieva, že toto združenie je schopné účinne vykonávať všetky činnosti uznannej organizácie výrobcov a spĺňa podmienky stanovené v odseku 1.

3. Členské štáty môžu rozhodnúť, že organizácie výrobcov, ktoré boli uznané pred 2. aprílom 2012 na základe vnútroštátneho práva a ktoré spĺňajú podmienky stanovené v odseku 1 tohto článku, sa považujú za uznané ako organizácie výrobcov podľa článku 122 prvého odseku písm. a) bodu iii).

Organizácie výrobcov, ktoré boli uznané pred 2. aprílom 2012 na základe vnútroštátneho práva a ktoré nespĺňajú podmienky stanovené v odseku 1 tohto článku, môžu svoje činnosti vykonávať podľa vnútroštátneho práva do 3. októbra 2012.

4. Členské štáty:

- a) do štyroch mesiacov od podania žiadosti spolu so všetkými príslušnými podpornými dokladmi rozhodnú, či organizáciu výrobcov uznajú; organizácia výrobcov žiadosť podáva v členskom štáte, v ktorom má svoje ústredie;

- b) v intervaloch, ktoré určia samy, uskutočňujú kontroly s cieľom uistiť sa, že uznané organizácie výrobcov a združenia organizácií výrobcov dodržiavajú ustanovenia tejto kapitoly;
- c) v prípade zistenia nedodržiavania alebo nezrovnalostí pri vykonávaní opatrení stanovených v tejto kapitole uložia týmto organizáciám a združeniam stanovené sankcie a v prípade potreby rozhodnú o tom, či sa má uznanie odobrať;
- d) raz ročne najneskôr do 31. marca informujú Komisiu o každom rozhodnutí o udelení, zamietnutí alebo odobratí uznania, ktoré prijali v predchádzajúcom kalendárnom roku.

Článok 126b

Uznávanie medziodvetvových organizácií v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Členské štáty môžu uznať medziodvetvové organizácie v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, ak tieto organizácie:

- a) spĺňajú požiadavky stanovené v článku 123 ods. 4;
- b) vykonávajú svoje činnosti v jednom alebo vo viacerých regiónoch príslušného územia;
- c) predstavujú významný podiel hospodárskych činností uvedených článku 123 ods. 4 písm. a);
- d) samotné nie sú zapojené do výroby alebo spracovania výrobkov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov ani sa nezapájajú do obchodovania s nimi.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že medziodvetvové organizácie, ktoré boli uznané pred 2. aprílom 2012 na základe vnútroštátneho práva a ktoré spĺňajú podmienky stanovené v odseku 1, sa považujú za uznané medziodvetvové organizácie podľa článku 123 ods. 4

3. Ak členské štáty využijú možnosť uznať medziodvetvovú organizáciu v súlade s odsekom 1 a/alebo odsekom 2:

- a) do štyroch mesiacov od podania žiadosti spolu so všetkými príslušnými podpornými dokladmi rozhodnú, či medziodvetvovú organizáciu uznajú; medziodvetvová organizácia žiadosť podáva v členskom štáte, v ktorom má svoje ústredie;
- b) v intervaloch, ktoré si určia samy, uskutočňujú kontroly s cieľom preveriť, či uznané medziodvetvové organizácie dodržiavajú podmienky, ktoré upravujú ich uznávanie;
- c) v prípade zistenia nedodržiavania alebo nezrovnalostí pri vykonávaní opatrení stanovených v tomto nariadení uložia týmto organizáciám stanovené sankcie a v prípade potreby rozhodnú o tom, či sa má uznanie odobrať;

d) odoberú uznanie, ak:

- i) už nie sú splnené požiadavky a podmienky na uznanie, ktoré sú stanovené v tomto článku;
- ii) je medziodvetvová organizácia zapojená do niektorej z dohôd, rozhodnutí a zosúladených postupov uvedených v článku 177a ods. 4, a to bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek ďalšie sankcie ukladané podľa vnútroštátneho práva;
- iii) medziodvetvová organizácia neplní oznamovaciu povinnosť uvedenú v článku 177a ods. 2;

e) raz ročne najneskôr do 31. marca informujú Komisiu o každom rozhodnutí o udelení, zamietnutí alebo odobratí uznania, ktoré prijali v predchádzajúcom kalendárnom roku.

Článok 126c

Zmluvné rokovania v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Organizácia výrobcov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, ktorá je uznaná podľa článku 122, môže, pokiaľ ide o časť spoločnej výroby alebo celkovú spoločnú výrobu, rokovať v mene svojich členov – poľnohospodárov – o zmluvách o dodávke surového mlieka od poľnohospodára spracovateľovi surového mlieka alebo zbernému stredisku mlieka v zmysle článku 185f ods. 1 druhého pododseku.

2. Organizácia výrobcov môže uskutočniť rokovania, ak:

- a) sa uskutočnil alebo neuskutočnil prevod vlastníctva surového mlieka z poľnohospodárov na organizácie výrobcov;
- b) je alebo nie je vyjednaná cena rovnaká, pokiaľ ide o spoločnú výrobu niektorých alebo všetkých členov – poľnohospodárov;
- c) v prípade konkrétnej organizácie výrobcov:

- i) objem surového mlieka, ktorého sa tieto rokovania týkajú, neprekračuje 3,5 % celkovej výroby v Únii a
- ii) objem surového mlieka, ktorého sa tieto rokovania týkajú a ktorý sa vyrobil v ktoromkoľvek konkrétnom členskom štáte, neprekračuje 33 % celkovej vnútroštátnej výroby tohto členského štátu a
- iii) objem surového mlieka, ktorého sa tieto rokovania týkajú a ktoré sa dodáva v ktoromkoľvek konkrétnom členskom štáte, neprekračuje 33 % celkovej vnútroštátnej výroby tohto členského štátu;

d) príslušní poľnohospodári nie sú členmi žiadnej inej organizácie výrobcov, ktorá takisto rokuje o zmluvách v ich mene. Členské štáty sa však od tejto podmienky môžu odchýliť v riadne odôvodnených prípadoch, ak poľnohospodári vlastnia dve rôzne výrobné jednotky nachádzajúce sa v odlišných zemepisných oblastiach;

e) sa na poľnohospodára nevzťahuje žiadna povinnosť vyplývajúca z jeho členstva v družstve, aby dodávky surového mlieka uskutočňoval v súlade s podmienkami stanovenými v stanovách družstva alebo v pravidlách a rozhodnutiach, ktoré sú v týchto stanovách ustanovené alebo z nich vyplývajú, a

f) organizácia výrobcov oznámi príslušným orgánom členského štátu alebo členských štátov, kde vykonáva činnosť, objem surového mlieka, ktorého sa tieto rokovania týkajú.

3. Bez ohľadu na podmienky stanovené v odseku 2 písm. c) bodoch ii) a iii) môžu organizácie výrobcov rokovať podľa odseku 1, ak v prípade uvedenej organizácie výrobcov objem surového mlieka, ktorého sa rokovania týkajú a ktoré je vyrobené alebo dodávané v členskom štáte, ktorého celková ročná výroba surového mlieka je nižšia ako 500 000 ton, neprekračuje 45 % celkovej vnútroštátnej výroby tohto členského štátu.

4. Na účely tohto článku odkazy na organizácie výrobcov zahŕňajú aj združenia takýchto organizácií výrobcov.

5. Na účely uplatňovania odseku 2 písm. c) a odseku 3 Komisia uverejní spôsobom, ktorý uzná za vhodný, objem výroby surového mlieka v Únii a členských štátoch, pričom použije najaktuálnejšie dostupné informácie.

6. Odchyľne od odseku 2 písm. c) a odseku 3, hoci sa pražové hodnoty, ktoré sú v nich stanovené, neprekročia, môže orgán hospodárskej súťaže uvedený v druhom pododseku tohto odseku v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že organizácia výrobcov by mala príslušné rokovania buď znovu otvoriť, alebo že tieto rokovania by sa konať nemali, ak to považuje za nevyhnutné na zamedzenie vylúčeniu hospodárskej súťaže alebo na zamedzenie vážnemu poškodeniu malých a stredných podnikov, ktoré sú spracovateľmi surového mlieka, na svojom území.

Pokiaľ ide o rokovania týkajúce sa viac ako jedného členského štátu, Komisia prijme rozhodnutie uvedené v prvom pododseku bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 195 ods. 2 alebo v článku 196b ods. 2 V ostatných prípadoch toto rozhodnutie prijme vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže členského štátu, ktorého sa rokovania týkajú.

Rozhodnutia uvedené v tomto odseku sa neuplatňujú skôr ako odo dňa ich oznámenia dotknutému podniku.

7. Na účely tohto článku:

a) „vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže“ je orgán uvedený v článku 5 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 101 a 102 zmluvy (*);

b) „malý a stredný podnik“ je mikropodnik, malý alebo stredný podnik v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov (**).

8. Členské štáty, v ktorých sa uskutočňujú rokovania v súlade s týmto článkom, oznamujú Komisii uplatňovanie odseku 2 písm. f) a odseku 6.

Článok 126d

Regulácia dodávky syra s chráneným označením pôvodu alebo s chráneným zemepisným označením

1. Členské štáty môžu na žiadosť organizácie výrobcov uznanej podľa článku 122 ods. 1 písm. a), medziodvetvovej organizácie uznanej podľa článku 123 ods. 4 alebo skupiny subjektov uvedenej v článku 5 ods. 1 nariadenia (ES) č. 510/2006 stanoviť na obmedzené obdobie záväzné pravidlá regulácie dodávky syra s chráneným označením pôvodu alebo s chráneným zemepisným označením podľa článku 2 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 510/2006.

2. Pravidlá uvedené v odseku 1 sú v súlade s podmienkami stanovenými v odseku 4 a podliehajú predchádzajúcemu schváleniu strán v zemepisnej oblasti uvedenej v článku 4 ods. 2 písm. c) nariadenia (ES) č. 510/2006. Takáto dohoda sa uzatvára najmenej medzi dvoma tretinami výrobcov mlieka alebo ich zástupcov, ktorých výroba predstavuje najmenej dve tretiny objemu surového mlieka použitého na výrobu syra uvedeného v odseku 1, a v prípade potreby najmenej dvoma tretinami výrobcov tohto syra, ktorých výroba predstavuje najmenej dve tretiny výroby tohto syra v zemepisnej oblasti uvedenej v článku 4 ods. 2 písm. c) nariadenia (ES) č. 510/2006.

3. Na účely odseku 1, pokiaľ ide o syr s chráneným zemepisným označením, je zemepisná oblasť pôvodu surového mlieka, ako je uvedená v špecifikácii produktu daného syra, rovnaká ako zemepisná oblasť uvedená v článku 4 ods. 2 písm. c) nariadenia (ES) č. 510/2006 týkajúca sa tohto syra.

4. Pravidlá uvedené v odseku 1:

a) sa vzťahujú iba na reguláciu dodávky výrobku a ich cieľom je prispôbenie ponuky tohto syra dopytu;

b) sa týkajú len príslušného výrobku;

c) sa môžu stanoviť za záväzné najviac na tri roky a po uplynutí tohto obdobia sa môžu obnoviť na základe predloženia novej žiadosti uvedenej v odseku 1;

d) nesmú narušiť obchodovanie s inými výrobkami, ako sú tie, na ktoré sa vzťahujú pravidlá uvedené v odseku 1;

e) nesmú sa vzťahovať na žiadne transakcie nasledujúce po prvom uvedení príslušného syra na trh;

- f) nesmú umožňovať pevné stanovenie cien, a to ani na informatívne účely alebo ako odporúčané ceny;
- g) nesmú spôsobovať prílišný nedostatok príslušného výrobku, ktorý by bol inak dostupný;
- h) nesmú vytvárať diskrimináciu, predstavovať prekážku pre nových účastníkov na trhu či nepriaznivo vplývať na malých výrobcov;
- i) prispievajú k zachovaniu kvality a/alebo rozvoja príslušného výrobku;
- j) nedotýkajú sa článku 126c.

5. Pravidlá uvedené v odseku 1 sa uverejňujú v úradnej tlači príslušného členského štátu.

6. Členské štáty uskutočňujú kontroly s cieľom zabezpečiť splnenie podmienok stanovených v odseku 4 a v prípade, že príslušné vnútroštátne orgány zistia, že tieto podmienky splnené neboli, zrušia pravidlá uvedené v odseku 1.

7. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii pravidlá uvedené v článku 1, ktoré prijali. Komisia informuje členské štáty o všetkých oznámeniach týkajúcich sa týchto pravidiel.

8. Komisia môže kedykoľvek prijať vykonávacie akty, na základe ktorých bude požadovať, aby členský štát zrušil pravidlá, ktoré stanovil podľa odseku 1, ak Komisia zistí, že tieto pravidlá nie sú v súlade s podmienkami stanovenými v odseku 4, bránia hospodárskej súťaži alebo ju narúšajú v podstatnej časti vnútorného trhu, alebo že ohrozujú voľný obchod či dosiahnutie cieľov článku 39 ZFEÚ. Tieto vykonávacie akty sa prijímajú bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 195 ods. 2 alebo článku 196b ods. 2

Článok 126e

Právomoci Komisie týkajúce sa organizácií výrobcov a medziodvetvových organizácií v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Aby sa zabezpečilo jednoznačné vymedzenie cieľov a povinností organizácií výrobcov a združení organizácií výrobcov v sektore mlieka a mliečnych výrobkov a prispelo sa tak k účinnosti činnosti týchto organizácií bez uloženia neprimeranej záťaže, Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 196a prijať delegované akty, v ktorých sa stanovia:

- a) podmienky uznávania nadnárodných organizácií výrobcov a nadnárodných združení organizácií výrobcov;
- b) pravidlá týkajúce sa ustanovenia a podmienok administratívnej pomoci poskytovanej príslušnými kompetentnými orgánmi v prípade nadnárodnej spolupráce;

- c) dodatočné pravidlá týkajúce sa výpočtu objemu surového mlieka, ktorého sa týkajú rokovania uvedené v článku 126c ods. 2 písm. c) a článku 126c ods. 3

2. Komisia môže prijať vykonávacie akty stanovujúce podrobné pravidlá nevyhnutné na:

- a) vykonávanie podmienok uznávania organizácií výrobcov a ich združení a medziodvetvových organizácií stanovených v článkoch 126a a 126b;
- b) oznámenie uvedené v článku 126c ods. 2 písm. f);
- c) oznámenia, ktoré majú členské štáty podať Komisii v súlade s článkom 126a ods. 4 písm. d), článkom 126b ods. 3 písm. e), článkom 126c ods. 8 a článkom 126d ods. 7;
- d) postupy týkajúce sa administratívnej pomoci v prípade nadnárodnej spolupráce.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 196b ods. 2

- (*) Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1. Poznámka: Názov nariadenia (ES) č. 1/2003 bol upravený tak, aby zohľadnil číslovanie článkov Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva v súlade s článkom 5 Lisabonskej zmluvy; pôvodne odkazoval na článok 81 a článok 82 zmluvy.
- (**) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.“

4. V článku 175 sa slová „s výhradou článkov 176 až 177 tohto nariadenia“ nahrádzajú slovami „s výhradou článkov 176 až 177a tohto nariadenia.“

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 177a

Dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa neuplatňuje na dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy uznaných medziodvetvových organizácií na účel vykonávania činností uvedených v článku 123 ods. 4 písm. c) tohto nariadenia.

2. Odsek 1 sa uplatňuje iba za predpokladu, že:

- a) dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy sa oznámili Komisii a
- b) Komisia v lehote troch mesiacov po prijatí všetkých požadovaných podrobností bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 195 ods. 2 alebo v článku 196b ods. 2 nezistila, že by tieto dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy boli nezlučiteľné s pravidlami Únie.

3. Dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy sa nesmú realizovať pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 2 písm. b).

4. Za nezlučiteľné s pravidlami Únie sa v každom prípade vyhlásia tieto dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy, ak:

- a) môžu viesť k akejkoľvek forme rozdelenia trhov v rámci Únie;
- b) môžu ovplyvniť riadne fungovanie organizácie trhov;
- c) môžu spôsobiť narušenia hospodárskej súťaže a nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktoré sleduje činnosť medzi-odvetvových organizácií;
- d) zahŕňajú stanovenie cien;
- e) môžu byť diskriminačné alebo môžu obmedziť hospodársku súťaž v súvislosti s podstatnou časťou príslušných výrobkov.

5. Ak po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 písm. b) Komisia zistí, že podmienky na uplatnenie odseku 1 sa nespĺňajú, prijme bez uplatňovania postupu uvedeného v článku 195 ods. 2 alebo v článku 196b ods. 2 rozhodnutie, v ktorom vyhlási, že na príslušnú dohodu, rozhodnutie alebo zosúladený postup sa uplatňuje článok 101 ods. 1 ZFEÚ.

Takéto rozhodnutie Komisie sa neuplatňuje skôr ako v deň jeho oznámenia dotknutej medziodvetvovej organizácii, s výnimkou prípadov, keď takáto medziodvetvová organizácia poskytla nesprávne informácie alebo zneužila výnimku, ktorá je ustanovená v odseku 1 tohto článku.

6. V prípade viacročných dohôd platí oznámenie pre prvý rok aj počas nasledujúcich rokov dohody. Komisia však môže z vlastného podnetu alebo na požiadanie iného členského štátu kedykoľvek vydať rozhodnutie o nezlučiteľnosti.

7. Komisia môže prijať vykonávacie akty stanovujúce opatrenia nevyhnutné na jednotné uplatňovanie tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 196b ods. 2.“

6. Článok 184 sa mení a dopĺňa takto:

a) bod 6 sa nahrádza takto:

„6. do 31. decembra 2010 a 31. decembra 2012 Európskemu parlamentu a Rade o vývoji situácie na trhu a následných podmienkach na postupné zrušenie systému kvót na mlieko, a to podľa potreby spolu s príslušnými návrhmi.“

b) dopĺňa sa tento bod:

„9. do 30. júna 2014 a 31. decembra 2018 Európskemu parlamentu a Rade o vývoji situácie na trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, a najmä o realizácii článku 122 prvého odseku písm. a) bodu iii), článku 123 ods. 4, článkov 126c, 126d, 177a, 185e a 185f, ktorá predovšetkým posúdi účinok na výrobcov mlieka a výrobu mlieka v znevýhodnených regiónoch v súvi-

stlosti so všeobecným cieľom udržania výroby v týchto regiónoch a bude sa zaoberať možnými stimulmi na podporu toho, aby poľnohospodári prístupili k spoločným výrobným zmluvám, spolu s príslušnými návrhmi.“

7. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 185e

Povinné nahlasovanie v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

Prvónákupcovia surového mlieka nahlasujú od 1. apríla 2015 príslušnému vnútroštátnemu orgánu množstvá surového mlieka, ktoré im boli každý mesiac dodané.

Na účely tohto článku a článku 185f ‚prvónákupca‘ je podnik alebo skupina, ktoré nakupujú mlieko od výrobcov na účely:

- a) zvozu, balenia, skladovania, chladenia alebo spracovania aj na základe zmluvy;
- b) predaja jednému alebo viacerým podnikom, ktoré upravujú alebo spracúvajú mlieko alebo iné mliečne výrobky.

Členské štáty oznamujú Komisii množstvo surového mlieka uvedeného v prvom pododseku.

Komisia môže prijať vykonávacie akty stanovujúce pravidlá pre obsah, formu a časový rozvrh týchto nahlasovaní a opatrení týkajúcich sa oznámení, ktoré majú členské štáty vydávať v súlade s týmto článkom. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 196b ods. 2

Článok 185f

Zmluvné vzťahy v sektore mlieka a mliečnych výrobkov

1. Ak členský štát rozhodne, že každá dodávka surového mlieka na jeho území od poľnohospodára spracovateľovi surového mlieka musí byť predmetom písomnej zmluvy medzi stranami, a/alebo ak rozhodne, že prvónákupcovia musia dať písomný návrh na uzavretie zmluvy o dodávke surového mlieka poľnohospodármi, takáto zmluva a/alebo návrh na uzavretie zmluvy musí spĺňať podmienky stanovené v odseku 2.

V prípade, že členský štát rozhodne, že dodávky surového mlieka od poľnohospodára spracovateľovi surového mlieka musia byť predmetom písomnej zmluvy medzi stranami, rozhodne aj o tom, ktorá etapa alebo etapy dodávky musia byť predmetom takejto zmluvy, ak sa dodávka surového mlieka vykonáva prostredníctvom jedného alebo viacerých zberných stredísk mlieka. Na účely tohto článku ‚zberné stredisko mlieka‘ je podnik, ktorý preváža surové mlieko od poľnohospodára alebo iného zberného strediska mlieka k spracovateľovi surového mlieka alebo inému zbernému stredisku mlieka, pričom sa vlastníctvo surového mlieka v každom prípade prevádza.

2. Zmluva a/alebo návrh na uzavretie zmluvy:

- a) sa uzavrie pred dodávkou;
- b) písomne a
- c) zahŕňa najmä tieto náležitosti:
 - i) cenu za dodávku, ktorá:
 - je nemenná a stanovená v zmluve a/alebo
 - sa vypočíta na základe kombinácie rozličných faktorov stanovených v zmluve, ku ktorým môžu patriť trhové ukazovatele odrážajúce zmeny trhových podmienok, dodaný objem a kvalita alebo zloženie dodaného surového mlieka;
 - ii) objem surového mlieka, ktorý sa môže dodať a/alebo sa musí dodať a časový rozvrh takýchto dodávok;
 - iii) trvanie platnosti zmluvy, ktoré môže byť buď na určitý, alebo na neurčitý čas s doložkou o ukončení;
 - iv) podrobnosti týkajúce sa termínov splatnosti a platobných podmienok;
 - v) pravidlá zberu alebo dodania surového mlieka a
 - vi) pravidlá uplatniteľné v prípade vyššej moci.

3. Odchylné od odseku 1 sa zmluva a/alebo návrh na uzavretie zmluvy nevyžaduje v prípade, že surové mlieko dodá poľnohospodár družstvu, ktorého členom je aj príslušný poľnohospodár, ak stanovy uvedeného družstva alebo pravidlá a rozhodnutia, ktoré sú v týchto stanovách stanovené alebo z nich vyplývajú, obsahujú ustanovenia s podobným účinkom ako ustanovenia odseku 2 písm. a), b) a c).

4. O všetkých náležitostiach zmluvy o dodávke surového mlieka, ktorú uzatvorili poľnohospodári, zberné strediská mlieka alebo spracovatelia surového mlieka, vrátane náležitostí uvedených v odseku 2 písm. c), príslušné strany rokujú bez obmedzenia.

Bez ohľadu na prvý pododsek:

- i) ak členský štát rozhodne, že písomné zmluvy o dodávke surového mlieka sú povinné v súlade s odsekom 1 tohto článku, môže stanoviť minimálnu dĺžku trvania, ktorá sa uplatní len v prípade písomných zmlúv medzi poľnohospodárom a prvonákupcom surového mlieka. Takáto minimálna dĺžka trvania je najmenej šesť mesiacov a nesmie narušiť riadne fungovanie vnútorného trhu a/alebo
- ii) ak členský štát rozhodne, že prvonákupca surového mlieka musí poľnohospodárovi dať písomný návrh na uzavretie zmluvy v súlade s odsekom 1, môže stanoviť, že návrh musí zahŕňať minimálnu dĺžku trvania zmluvy, ako je na tieto účely stanovená vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Táto minimálna dĺžka trvania je najmenej šesť mesiacov a nesmie narušiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

Ustanovením druhého pododseku však nie je dotknuté právo poľnohospodárov odmietnuť túto minimálnu dĺžku trvania zmluvy v prípade, ak tak urobia písomne. V takomto prípade môžu strany voľne rokovať o všetkých náležitostiach zmluvy vrátane náležitostí uvedených v odseku 2 písm. c).

5. Členské štáty, ktoré využívajú možnosti uvedené v tomto článku, informujú Komisiu o tom, ako ich uplatňujú.

6. Komisia môže prijať vykonávacie akty stanovujúce opatrenia nevyhnutné na jednotné uplatňovanie odseku 2 písm. a) a b) a odseku 3 tohto článku a opatrenia týkajúce sa oznámení, ktoré majú členské štáty vydávať v súlade s týmto článkom. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 196b ods. 2“

8. V časti VII kapitole I sa dopĺňajú tieto články:

„Článok 196a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijať delegované akty uvedené v článku 126e ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 2. apríla 2012. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 126e ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 126e ods. 1 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 196b

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor nazvaný Výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa

ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.“

9. V článku 204 sa dopĺňa tento odsek:

„7. Pokiaľ ide o sektor mlieka a mliečnych výrobkov, článok 122 prvý odsek písm. a) bod iii), článok 123 ods. 4 a články 126a, 126b, 126e a 177a sa uplatňujú od

2. apríla 2012 do 30. júna 2020 a články 126c, 126d, 185e a 185f sa uplatňujú od 3. októbra 2012 do 30. júna 2020.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje od 2. apríla 2012.

Články 126c, 126d, 185e a 185f nariadenia (ES) č. 1234/2007, ako sú vložené v tomto nariadení, sa však uplatňujú od 3. októbra 2012.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 14. marca 2012

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. WAMMEN

KORIGENDÁ**Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov**

(Úradný vestník Európskej únie L 65 z 11. marca 2011)

1. Na strane 12 v prílohe III bode 1 textu v zátvorke v treťom okienku:

namiesto: „... (občania žijúci v zahraničí, len ak informovali svoje vnútroštátne úrady o mieste trvalého pobytu):“

má byť: „... (občania žijúci v zahraničí, len ak informovali svoje vnútroštátne úrady o mieste pobytu):“

2. V odôvodnení 14 prvej vete; v článku 5 ods. 2 prvom pododseku druhej vete; v článku 6 ods. 1 a v článku 6 ods. 4 písm. a) a b):

pojem „elektronický“ sa vo všetkých gramatických tvaroch nahrádza pojmom „online“ v príslušných gramatických tvaroch.

3. V odôvodnení 14 druhej a tretej vete; v odôvodnení 15; v odôvodnení 16; v názve článku 6; v článku 6 ods. 1 prvom a druhom pododseku; v článku 6 ods. 2 prvom, druhom, treťom a štvrtom pododseku; v článku 6 ods. 3 prvom pododseku; v článku 6 ods. 4 v úvodnej vete; v článku 8 ods. 1 prvom pododseku; v prílohe IV v názve osvedčenia a prvom odseku a v prílohe V bode 6:

pojem „elektronický systém zberu“ sa vo všetkých gramatických tvaroch nahrádza pojmom „online systém zberu“ v príslušných gramatických tvaroch.

4. V článku 4 ods. 1 druhom pododseku; v prílohe II v úvodnej vete; v prílohe II v poznámke pod čiarou č. 1; v prílohe VII v poznámke pod čiarou č. 1:

pojem „elektronický register“ sa vo všetkých gramatických tvaroch nahrádza pojmom „online register“ v príslušných gramatických tvaroch.

5. V článku 6 ods. 1 treťom pododseku:

pojem „elektronický zber“ sa vo všetkých gramatických tvaroch nahrádza pojmom „online zber“ v príslušných gramatických tvaroch.

Predplatné na rok 2012 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 310 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	840 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj Úradný vestník Európskej únie, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

